

ספר רביעי

יט לחודש

צ א תפלה למשה איש האלהים ^{תהי' פתח} אדני
 מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בשרם חרים
 ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה
 אל: ג תשב אנוש עד דבא ותאמר שובו בני
 אדם: ד פי אלה שנים בעיניך ביום אתמול פי
 יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר
 כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל
 ויבש: ז פי בלינו באפק ובחמתך נבהלנו: ח (שת)
 שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ט פי כל
 ימינו פנו בעברתך בלינו שנינו כמו חנה: י ימי
 שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים
 שנה ורהבם עמל ואון פי גז חיש ונעפה: יא מי
 יודע עו אפק וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו
 כן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה ^{יהוה}
 עד מתי והנחם על עברך: יד שבענו בבקר חסדך
 ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמתנו בימות

עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: ^{טו} וַיִּרְאֵה אֵל עֲבָדֶיךָ
 פְּעִלְךָ וַתְּדַרְךָ עַל בְּנֵיהֶם: ^{יז} וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
 עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה תקנה מעל תחנות
תקנה תחנות ביום
 יָדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ:

צא « יֵשֶׁב בְּסֹתֵר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן: ^ב אִמֵּר
 לַיהוָה ^ג מַחְסֵי וּמַצֹּדֹתַי אֱלֹהֵי תקנה מעל תחנות
תקנה תחנות ביום
 אֲבֹטָח בּוֹ: ^ג כִּי הוּא יִצִּילְךָ מִפֶּחַ יָקוּשׁ מִדְּבַר תְּהוֹת:
^ד בְּאַבְרָתוֹ יִסָּךְ לְךָ וַתַּחַת בְּנַפְיוֹ תַחֲסֶה צָנָה וְסוֹחֲרָה
 אֲמַתּוֹ: ^ה לֹא תִירָא מִפֶּחַד לְיָלֵה מַחֲזֵן יַעֲוֶף יוֹמָם:
^ו מִדְּבַר בָּאֵפֶל יַחֲלֶךְ מִקָּטָב יִשׁוּד צָהָרִים: ^ז יִפֹּל
 מִצִּדְךָ אֵלֶיךָ וּרְבִבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: ^ח רַק
 בְּעֵינֶיךָ תִּבְטַח וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: ^ט כִּי אַתָּה
 יְהוָה ^י מַחְסֵי עֲלִיּוֹן שְׂמֹתָ מְעֹנֶךָ: ^י לֹא תֵאָנֶה
 אֵלֶיךָ רָעָה וְנָנַע לֹא יִקְרַב בְּאַחֲלָךְ: ^{יא} כִּי מִלְּאֲבִי
 יִצֹּחַ לְךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: ^{יב} עַל פְּסִים יִשְׁאֹנֶךָ
 פֶּן תִּגַּף בְּאֲכֹן רִגְלֶךָ: ^{יג} עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמַם
 בְּפִיר וַתַּנִּין: ^{יד} כִּי כִי חָשַׁק וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי יִדַע
 שְׁמוֹ: ^{טו} יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אַחֲלֶצְהוּ
 וְאֲבַרְרֶהוּ: ^{טז} אַרְךָ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:
צב « מְזֹמֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: ^ב טוֹב לְהִדּוֹת
 לַיהוָה ^ג וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלִיּוֹן: ^ג לְהַגִּיד

בַּבֶּקֶר חִסְדְּךָ וַאֲמוּנָתְךָ בְּלֵילֹתַי: ד' עָלַי עֲשׂוּר וְעָלַי
 נָבֵל עָלַי הַגִּיוֹן בְּכַנּוּר: ה' כִּי שָׁמַחְתָּנִי יְהוָה: ^{הַחַיִּים}
 בַּפְּעֻלָּךְ בְּמַעֲשֵׂי יָדְךָ אֲרַגֵּן: ו' מִזֶּה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ
 יְהוָה: ^{הַחַיִּים} מֵאֵד עָמְקוֹ מִחֲשֻׁבְתֶּיךָ: ז' אִישׁ בַּעַר לֹא
 יָדַע וְכַסִּיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: ח' בִּפְרַח רִשְׁעִים כְּמוֹ
 עֵשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּעֻלֵי אֵזֶן לְהַשְׁמַדֵם עַד־י: ט' וְאַתָּה
 מָרוֹם לְעֵלְמִ יְהוָה: ^{הַחַיִּים}: י' כִּי תִנֵּה אֵיבֹיךָ יְהוָה
^{הַחַיִּים} כִּי תִנֵּה אֵיבֹיךָ יִאֲבְדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעֻלֵי אֵזֶן:
 יא' וְתָרַם בְּרָאִים קִרְנֵי בִלְתֵי בְּשֶׁמֶן רַעְעָן: יב' וְתַבְטַ
 עֵינַי בְּשִׁנְרֵי בַקָּמִים עָלַי מֵרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי:
 יג' צַדִּיק בְּתָמָר וּפְרַח כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן וְשֹׁגֵה: יד' שְׂתוּלִים
 בְּבֵית יְהוָה: ^{הַחַיִּים} בְּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ ^{תְהִי בֵּית הַחַיִּים} וּפְרִיחוּ:
 טו' עוֹד יִנּוּבֹן בְּשׁוּבָה דְּשָׁנִים וְרַעְעָנִים יִהְיוּ: טז' לְהַגִּיד
 כִּי יֵשֶׁר יְהוָה: ^{הַחַיִּים} צִוְרֵי וְלֹא (עֲלֹתָה) עוֹלֹתָה בּוֹ:

צג א' יְהוָה: ^{הַחַיִּים} מֶלֶךְ גְּאוֹת לָבַשׁ לָבַשׁ יְהוָה:
^{הַחַיִּים} עֵז הַתְּאֵזֵר אַף תַּבּוֹן תַּבֵּל כָּל תַּמוּז:
 ב' נִכּוֹן כְּסֵאֶךָ מֵאֵז מַעוֹלָם אָתָּה: ג' נִשְׂאוּ נְהַרֹת
 יְהוָה: ^{הַחַיִּים} נִשְׂאוּ נְהַרֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהַרֹת דְּכָבִים:
 ד' מִקְלֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפָּרֵי יָם אֲדִיר
 כְּמָרוֹם יְהוָה: ^{הַחַיִּים}: ה' עֲדַתְךָ נֶאֱמְנֵי מֵאֵד לְבֵיתְךָ
 נֶאֱמָה קִדֵּשׁ יְהוָה: ^{הַחַיִּים} לְאֶרֶךְ יָמִים:

צד א אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע:
 ב הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים:
 ג עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים
 יעלוז: ד יפיעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און:
 ה עמך יהוה ודבאו ונחלתך יענו: ו אלמנה
 וגר יחרגו ויתזמום ירצחו: ז ויאמרו לא יראה יה ולא
 יבין אלהי יעקב: ח בינו פערם פּעם וכסילים
 מתי תשכילו: ט הנטע און הלא ישמע אם יצר עין
 הלא יביט: י היסר גוים הלא יזכיה המלמד אדם
 דעת: יא יהוה ידע מחשבות אדם כי המה
 הבל: יב אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתוורתך
 תלמדנו: יג להשקיט לו מימי רע עד יפרה לרשע
 שחת: יד כי לא ימש יהוה עמו ונחלתו לא
 יעזב: טו כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי
 לב: טז מי יקום לי עם מרעים מי יתנצב לי עם פעלי
 און: יז לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה
 דימה נפשי: יח אם אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה
 יסעדני: יט ברב שרעפי בקרבי תנחומך
 ישעשעו נפשי: כ תיחברך פסא תזות יצר עמל עלי
 חק: כא יגודו על גפש צדיק ודם נקי ירשעו: כב ויהי
 יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי:

כג וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אֹנֶם וּבִרְעָתָם יִצְמִיתֵם יִצְמִיתֵם
 יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ תקני בעל היובלים
 בענין השמות כולם :

צה א לְבוּ נִרְנְנָה לַיהוָה־אֱלֹהֵינוּ נִרְיעָה לְצוֹר
 יִשְׁעֵנוּ: ב נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נִרְיעַ
 לוֹ: ג כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ וּמְלֹךְ גָּדוֹל עַל כָּל
 אֱלֹהִים תקני בעל היובלים
 בענין השמות כולם : ד אֲשֶׁר בָּרָדוֹ מִחֲקָרֵי אֶרֶץ וְתוֹעֲפּוֹת
 הָרִים לוֹ: ה אֲשֶׁר לוֹ תַיִם וְהוּא עָשָׂהוּ וַיַּבְשֵׁת יַדָּיו
 יַצְרוּ: ו בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִבְרָעָה נִבְרָכָה לִפְנֵי יְהוָה־
 אֱלֹהֵינוּ תקני בעל היובלים
 בענין השמות כולם : ז כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֲנַחְנוּ עִם
 מַרְעִיתוֹ וְצִאֵן יְדוֹ חַיִּים אִם בָּקְלוּ תִשְׁמְעוּ: ח אֵל
 תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם בְּמַרְיָכָה בְּיִזְם מִסָּה בַמַּדְבָּר:
 ט אֲשֶׁר נִסּוּנֵי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחַנּוּנֵי גַם רָאוּ פְעָלָיו:
 י אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וְאָמַר עִם תַּעֲי לִבְב
 חַם וְחַם לֹא יָדְעוּ דְרָכָיו: יא אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי
 אִם יִבְאֵן אֵל מִנִּיחָתִי:

צז א שִׁירֵי לַיהוָה־אֱלֹהֵינוּ שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירֵי לַיהוָה־
 אֱלֹהֵינוּ ב כָּל הָאֶרֶץ: ג שִׁירֵי לַיהוָה־אֱלֹהֵינוּ בָּרְכוּ
 שְׁמוֹ בַּשָּׁרֵי מַיִם לַיִם יִשׁוּעָתוֹ: ד סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ
 בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: ה כִּי גָדוֹל יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ תקני בעל היובלים
 בענין השמות כולם : ו מִהַלֵּל מְאֹד נִרְאָה הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: ז כִּי
 כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה־אֱלֹהֵינוּ תקני בעל היובלים
 בענין השמות כולם : שְׁמַיִם

עֲשֵׂה: ו הוֹד וְהִדְר לְפָנָיו עֵז וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ:
ז הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה
חָבֹד וְעֵז: ח הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
שְׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ לְחִצְרוֹתָיו: ט הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה
בְּהַדְרַת קִדְשׁ חִילוֹ מִפְּנֵי כָל הָאָרֶץ: י אָמְרוּ
בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ אֵף תַּפּוֹן תִּבְל כֹּל תַּמוּז
יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים: יא יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
יָרְעֵם הַיָּם וּמְלֹאוּ: יב יַעֲלוּ שָׂרֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אוֹ יִרְנְנוּ
כָּל עֲצֵי יָעַר: יג לְפָנֵי יְהוָה כִּי כָּא כִּי כָּא
לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבְל כְּצֶדֶק וְעַמִּים כְּאִמּוֹנָתוֹ:

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד

לַשֵּׁם יְחִיד קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ וְכוּ'. עַל יְדֵי
 הַהוּא טָמִיד וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
 שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלוֹי שְׁכִינַת עֵינֵינוּ אִם הַבְּנִים
 שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיד וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
 תְּרִינֵי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ תְּזַח בְּנִשְׁמַת
 כָּל הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוּחַר
 הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַוִּים תְּפִילַת
 דְּדוּד הַמְּלֶכֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִילִים סא ד- ה') בִּי הָיִיתָ
 מִחֶסֶה לִי מִגְּדֹל עֵז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגִידָהּ בְּאַהֲלֶךְ
 עוֹלָמִים אַחֶסֶה בְּסֵתֵר בְּנִפְיָךְ סֶלָה. וְאִזְכָּר
 שְׁבְּלִימוּדֵינוּ זֶה יְהִי שְׁפָתוֹתֵיהֶם דּוֹכְבוֹת בְּקִבְרֵי,
 לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַתְכָּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַתְּרִין סִפְרָא סִפְרַּהּ הַזּוּחַר,
 יִפְקִין יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְרֵאָה אֵל עַבְדֶּיךָ
 כְּעֶלְךָ וְהִדְרֶךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
 עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָהוּ, וְיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ (תְּהִילִים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה
 רבון העולמים ואדני האדונים. אב הרחמים
 והסליחות. מודים אנחנו לפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו, בקינה ובהשתחויה,
 שפרכתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש,
 ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אננו,
 מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על פן
 אנחנו מפילים תחנונינו לפניך שתמחל ותסלח
 לבל הטאתינו ועונותינו. ואל יהיו עונותינו
 מבדילים בינינו לבינך. ובכן יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן את לבבנו
 ליראתך ואהבתך, ותקשוב אונך לדברינו אלה,
 ותפתח לבבנו הערל בסודות תורתך. ויהיה
 למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוחה.
 ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו.
 ושיתנוצצו ניצוצות עבדך הקדושים אשר על ידם
 גלית דברך אלה בעולם. וזכותם וזכות אבותם
 וזכות תורתם ותמימותם יקדשתם יעמד לנו לבל
 נפשל בדברים אלו. וזכותם תאיר עינינו במה
 שאנו לומדים. במאמר נעים ומרודת ישראל, גל
 עיני ואפיטה נפלאות מתורתך. יהיו לרצון אמרי

כִּי וְהִגִּינוּ לְבִי לִפְנֶיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי. כִּי יְהוָה יִתֵּן
חַכְמָה, מִפִּי דַעַת וּתְבוּנָה:

רְבוּן עֲלֵמוֹן, דְּאֵנֶת הוּא מְגִלֵי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
וְגִלֵי רִזְיָא. יְהֵא רַעֲנָא מִן קַדְמָךְ לְאַסְכְּרָא
מַלִּין בְּפוּמָנָא, לְקַיְמָא בְּנָא מְקָרָא שְׁפַתְנוּב, וְאַנְכֵי
אַתְיָה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר. וְלֹא יַעֲזוּל
בְּכַסּוּפָא קַדְמָךְ. וְנִזְכֵּי לְמִשְׁמַע רִזְיוֹן עֲלֵאִין
דְּאוֹרִיתָא מִפוּמָא דְרִישָׁא דְמַתְיַבְתָּא עֲלֵאָה. אֲמֵן
וְכֵן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן, סְלָה:

וְנָחַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַנֶּחַל, וּמִשָּׁם יִפְרֹד
וְהָיָה לְאַרְבַּעַת רְאשִׁים: וְהַמִּשְׁכָּלִים יִזְחָרוּ
כְּזֶחֶר הַרְקוּעַ, וּמִצְדֵיכֵי הַרְבִּים בְּבוּכְבִּים לְעוֹלָם
וָעֶד: גַּל־עֵינַי וְאַבְיִטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

תְּרִינֵי מְקַבֵּל עָלַי מִצְוֹת עֲשֵׂה שָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ
כְּמוֹךָ, וְתְרִינֵי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּנַפְשֵׁי וּמְאֹדֵי, וְתְרִינֵי מוֹמֵן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי
הַזֶּהֱרַקְדוּשׁ לְזוֹבוֹת ... פּב"פ (וְכֹאן יִפְרַט בְּקִשְׁתּוֹ)
וְלְרַפּוּאוֹת... וְיִשׁוּעוֹת... וְלְבָנִים... הַשֵּׁם יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ יְחֻקְהוּ וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאוֹת תְּנַפֵּשׁ וְרַפּוּאוֹת

הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי
 ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים ויושיעוהו
 בדבר ישועה ורחמים ... I אמן סלה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שיתקיים בנו
 עתה מקרא שפתינו "ואשים דברי בפיך ובצל ידי
 כפיתידך לנטע שמים וליסוד ארץ", להעלות לרוזנים
 ולתקן תריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט
 ופורפירא עלאה ולארמון שעל מבוננו ישב להחזיר
 עמדה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתינו "והיה
 אור הלבנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים
 באור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי
 אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום
 שנברא עד סופו ברצונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו
 עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה,
 וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוינו במהרה
 בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתינו "ויאמר אלהים יהי
 אור", ויזרח עלינו אור יהוה, ביום שהוא יהיה יהוה
 אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נסח התפלה מתוך

לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מִוֶּדָה אָנִי לִפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׂוִבִיתֵנִי לְלִמּוּד וְלַחֲגוּת בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ
 הַזֶּה וְיִתְרָה עֵילָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוֹשִׁים
 שְׁלַמְדֵנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וְלִזְרַעֲנוּ וְנִזְבַּח
 לְהַבְטַחַת הַנְּבִיא (ישעיה נט, כ-כא) וְבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל
 וְלִשְׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאִם יְהוָה. וְאֵנִי זֹאת בְּרִיתִי
 אֹתָם אֲמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדִבְרֵי אֲשֶׁר
 שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּזְרַע
 זֶרַעךָ אֲמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ
 הַנְּבִיאָה (ישעיה נא, זט) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצִל יְדֵי
 בְּסִיתֶיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן
 עֲמִי אָתָּה. וּבִרְפַת מֹשֶׁה רַעֲיָא מְחִימָנָא תַתְּגַלָּה
 בְּמַחְרָה דִּידָן, יְהוָה בְּרַד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל גְּבַר,
 יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבַנּוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ
 בְּאַמַּת בְּאֲמֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
 מִזֶּב וּמִטִּיב הַדָּרָשׁ לָנוּ. שׂוֹבָה אֱלֵינוּ
 וְעָלֵינוּ בְּחִמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ.
 בְּנֵה בֵיתְךָ בְּבַתְחֻלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְבוֹנָנוּ.
 וְחַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׂמְחָנוּ בְּתַקְנֵנוּ. וְהָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ

לְתוֹכּוֹ, וְהֵשֵׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדְתֶם וּלְיוֹיִם לְדוֹכְנֶם
 לְשִׁירֵם וּלְזִמְרֵם. וְהֵשֵׁב יִשְׂרָאֵל לְגֵיחֵם. וּמִלֵּאָה
 הָאָרְצַי דַּעַה אֶת יְהוָה לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמִי
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. (סי"ת)

סוּד הַגְּאוּלָּה

"בְּרֵאשִׁית תַּמָּן" תַּקוּן מ"ג מִתַּקוּנֵי

זוֹהַר הַשְּׁלֵם וְהַמְּבֹאֵר

תַּקוּנֵי זוֹהַר - תַּקוּנָא אַרְבְּעִין וּתְלַת (זוֹהַר הַקְּדוּשׁ דְּפ"ב ע"א)

א. הַבְּנִים צוֹעְקִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאִין קוּל

וְאִין עוֹנָה

בְּרֵאשִׁית תַּמָּן אֶת"ר יב"ש, וְדָא אִיהוּ "וְנָהַר

יַחֲרֵב וַיִּבְשׁ" (ישעיהו יט ה), בְּחַהוּא זְמַנָּא

דְּאִיהוּ יב"ש וְאִיהוּ יבְשָׁה, צְוֹנְחִין בְּנִין לְתַתָּא בְּיַחְוָדָא

וְאָמְרִין "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל", וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה, תְּדָא

הוּא דְּכַתִּיב (משלי א כח) "אִזּוּ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה".

ב. הַלּוֹמֵד רַק תּוֹרַת הַנְּגִלָּה טוֹב לוֹ שְׁלֹא

נִבְרָא כְּלָל בְּעוֹלָם

וְחָבִי מֵאֵן דְּגָרִים דְּאִסְתַּלַּק קַבְּלָה וְחִבְמָתָא

מֵאוֹרֵי־יָתָא דְבַעַל פֶּה וּמֵאוֹרֵי־יָתָא דְבִכְתָּב, וְגֵרִים
 דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּחוּן, וְאִמְרִין דְּלֹא אִית אֵלָא פֶּשֶׁט
 בְּאוֹרֵי־יָתָא וּבְתַלְמוּדָא, פְּוֵדֵי פֶּאֱלִי הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ
 מִתְּהוּא נְהַר וּמִתְּהוּא גֵן, וְוִי לִיה טַב לִיה דְּלֹא אֶתְפְּרִי
 בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף תְּהִי אֹרֵי־יָתָא דְבִכְתָּב וְאוֹרֵי־יָתָא
 דְבַעַל פֶּה, דְּאֶתְחַשֵּׁב לִיה פֶּאֱלִי אַחֲזֵר עֲלֵמָא לְתַתּוּ
 וְכַהוּ, וְגֵרִים עֲנִיּוּתָא בְּעֵלְמָא וְאוֹרֵךְ גְּלוּתָא.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מנתקן את
 העבר שלא למד

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא" וכו' (בראשית
 א יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא קָרָא
 לִיה יִפְשָׁה, מֵאַן תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ. אָמַר לִיה, פְּרִי, תְּכִי
 אֹלִיף תִּיּוֹבְתָא לְכָל פְּנֵי עֲלֵמָא, דְּאִם פֶּר נִשׁ יַחֲזוּר
 בְּתִיּוֹבְתָא, נְחִית לָהּ נְבִיעוּ דְּאִסְתַּלַּק, וּמִתְּ דִּתְּנִח
 יִפְשָׁה קָרָא לָהּ אָרֶץ, וְנִתְּר דִּתְּנִח חֲרִב וַיִּבֶשׁ קָרָא
 לִיה מְקֻנָּה חַמִּים וַיַּיָּמִים, תְּדָא הוּא דְכְּתִיב (שם י'
 "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לִיִּפְשָׁה אָרֶץ וּלְמְקֻנָּה חַמִּים קָרָא
 יָמִים", בְּתַהוּא זְמַנָּא דְּאֶתְקְרִי אָרֶץ מִתְּ פְּתִיב בִּיה
 (שם יא) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ", לְאַפְקָא

זרעין ואיבין דאינון נשמתין (דף פב ע”ב) כל חד
 לזנייהו, אלין נשמתין דאתגזרו מבורסי יקרייה, ואלין
 רוחין דאתגזרו ממלאכים, ואלין נפשין דאתגזרו
 מאופנים, כל חד אפיק לזנייהו לכל חד בדקא
 יאות, ”עין פרי” דא תלמיד חכם, ”עושה פרי” דא
 בת זנייהו, לכל חד בדקא יאות (כל חד אפיק לזנוי).

ד. הת”ח שנסמתו גדולה, פוגם יותר אם
 אינו לומד זוהר

ועוד ”עין פרי” דא עמודא דאמצעייתא, ”עושה
 פרי” דא צדיק, ”אשר זרעו בו על הארץ”
 דא שכינתא, דכל זרעין אתפלילן בה, והכא
 פקודא דפריה ורביה למעבד אפין זרעין, דא
 הוא דכתיב (ישעיה מה יח) ”לא תהו בראה לשבת
 יצרה”, ומאן דאתבטל מפריה ורביה, פאלו אחר
 לתהיא ארץ יבשה, ומנע ברבאן מינה, כל חד
 לפום דרביה, מאן דפגים לתתא פגים לעילא,
 לאתר דאתגזר נשמתיה.

פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

פְּתַח הַרְמ"ק: טוב לומר תְּפִלַּת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב הַנְּזַכָּר בְּרִישׁ סֵפֶר תִּיקוּנֵי הַזוֹהַר (סדור רַבֵּי שְׁבַתָּא מֵרַאשֵׁקוֹב). וּפְתַח הַחֵיד"א, אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבָּנֵי קַדִּישֵׁי, שֶׁהֵיא מְסַגֶּלֶת לְקַבְּלַת הַתְּפִלָּה. (עבודת הקודש מוֹדָה בְּאַצְבַּע סוֹף סִימָן י'). וְהַרְ"ח הַטוֹב כָּתַב, שֶׁבְּאַמִּידָתָהּ מְסוּגָל לְבָרוּר נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה (בא"ח, פ' בָּהַר סוֹף הַהֶקְדָּמָה).

וְיֵהי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. (ב' פְּעָמִים)

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

וְאָמַר¹⁸¹: רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאַנְתָּ¹⁸² הוּא

וְאָמַר רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֲתָה הוּא

חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן. אַנְתָּ הוּא עֲלָתָה עַל

אַחַד לְבַד, וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן הַמְּסַפְּרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן מַעַל

¹⁸¹ . כתב ה"כסא מְלָךְ: "זאת התפלה בפרושה, ארוכה מארץ מדה". ¹⁸² . הנה 'רבון' בגימטריא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן המאירים בעולמות אבי"ע (אצילות, בריאה, יצירה, עשיה) עם שם הוי"ה שכוללם ומחברם, גימטריא 258 - ועל זה אמר אליהו הנביא זכור לטוב דאנת הכולל כל העולמות ומחיה את כולם, ולכן פתח בלשון

כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין,
 כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נְעֻלָּם מֵעַל כָּל נְעֻלָּמִים.

לִית מַחְשְׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלִל.
 וְאִין מַחְשְׁבָה אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשְׁיֵגָה כָּלִל.

אַנְתָּהּ הוּא דְאַפְקַת עֵשֶׁר תְּקוּנִין,
 אַתָּה הוּא שְׁהוּצַאת וְגַלִּית עֵשֶׁר תְּקוּנִים,

וְקָרִינָן לְהוֹן עֵשֶׁר סְפִירוֹן, לְאַנְהָגָא
 וְקוֹרְאִים לְהֵם עֵשֶׁר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג

בְּהוֹן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֵא אֲתַגְלִין,
 בְּהֵם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם אֲתַגְלִין, נְגַלִּים

'רבון' להורות ענין זה (שבחי התיקונים בשם בני יששכר, מאמרי השבתות מאמר ח אות יא).
 ג. הנה ה' שוכן בעשירה כחות רוחניים אשר הוציא מתוכו, אשר הוא שוכן בהם כְּנִשְׁמָה הַשׁוֹכֵנָת בְּגוֹף (לשם שבו ואחלקה). ועמם הוא מנהיג את העולם, שְׂכָמוֹ שֶׁהִנְשָׁמָה בְּכַדִּי לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה, כְּגוֹן כְּתִיבָה וְכוּ', צְרִיכָה אֶת הַגּוֹף, כֵּן בְּחַר ה' לַעֲשׂוֹת אֶת מְלָאכְתּוֹ עַל יְדֵי " כחות האלו, אשר המה הי' ספירות אשר עמם ה' מנהיג את העולם (באר לחי רואי). וזה מה שאמר אליהו הנביא לפני הקדוש ברוך הוא, אַתָּה הוּא שְׁהוּצַאתָ עֵשֶׁר תְּקוּנִים שְׁהֵם הַעֵשֶׁר סְפִירוֹת, בְּכַדִּי לְהַנְהִיג עִמָּם אֶת הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְאֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וּבְכַחוֹת אֵלּוֹ אַתָּה נֹסְתָר מִבְּנֵי אָדָם, מִשׁוּם שֶׁאַתָּה מוֹשְׁפִיעַ רַק עַל יְדֵי הַסְּפִירוֹת. - וְהוֹסִיף וְאָמַר לְה', אַתָּה הוּא שְׂמִינְחָד אֶת כָּל הַכחות שֶׁל הַסְּפִירוֹת, שֶׁהֵנָּה יֵשׁ כחות דִּין וְיֵשׁ כחות חֶסֶד, וְהוּא הוּא מַחְבֵּר בִּינֵיהֶם, בְּכַדִּי לְמַתַּק אֶת הַדִּין בְּחֶסֶד, וְכַשֶּׁם מְמוֹתָקִים נִקְרָאִים כוחות הַרְחֻמִּים, וּמִשׁוּם שֶׁאַתָּה כְּנִשְׁמָה בְּתוֹךְ הַכחות הָאֵלּוֹ, כְּנִשְׁמָה לְגוֹף, לְכֵן מִי שְׂמַפְרִיד בֵּין כחות הַדִּין לַכחות הַחֶסֶד, בְּכַדִּי אֲשֶׁר הוּא חוֹטֵא לְפָנָי ה', וּמַעוֹרָר

וְעֹלָמִין דְּאַתְנָגְלִין. וּבַהוּן אַתְּתַבְּסִיאת
 וְעוֹלָמוֹת וְהַגְּלִים. וּבְהֵם אַתְּתַבְּסִיאת

מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַתְּתַבְּסִיאת הוּא דְקִשְׁרֵי לֹון
 מִבְּנֵי אָדָם, וְאַתְּתַבְּסִיאת הוּא שְׁקוּשְׁרֵי אוֹתָם

וּמִיַּחַד לֹון. וּבְגִין דְּאַתְּתַבְּסִיאת מְלַגְנָאוּ -
 וּמִיַּחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׁאַתְּתַבְּסִיאת מִבְּפְּנֵים,

כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֲבַרְיָה
 כָּל מִי שְׁמִבְדִּיל וּמִפְרִיד אַחַד מִחֲבַרוּ,

מֵאַלְיִן עֵשֶׂר [סְפִירָן], אַתְּתַחֲשֵׁב לָהּ
 מֵאַלוּ עֵשֶׂר, סְפִירוֹת, נְחֻשְׁבֵי לוּ

כְּאַלוּ אַפְרִישׁ בְּרַחֵם. וְאַלְיִין עֵשֶׂר
 כְּאַלוּ הוּא מִפְרִיד בְּרַחֵם. וְאַלוּ עֵשֶׂר

את כוח הדין, הרי הוא כְּבִיכּוֹל מִפְרִיד את הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ, אֲשֶׁר שׁוֹכֵן
 בְּכַחוֹת הָאֵלוּ כְּנִשְׁמָה בְּגוּף (בְּאֵר לְחֵי רוּחֵי). ד. אור אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. ה. פִּי
 עַל יְדֵי הָעוֹנוֹת מִפְּסִיק הַשְּׁפַע לְמַעְלָה, וְכִמוֹ שְׁכַתוֹב "וְנִרְגַן מִפְרִיד אֵלּוּף",
 שְׁרָצוֹנוּ יִתְבַּרַךְ לְהִיטִיב לְבְרוּאֵיו לְעוֹלָם, וּבְעוֹנוֹת מוֹנֵעַ כְּבִיכּוֹל אֵת הַרְצוֹן
 מִלְּהִטִּיב, וְכִמוֹ שְׁכַתוֹב "וּבְכַפְשֵׁעִיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם", וְעַל פֶּן הָאֵרֶת הָעוֹלָמוֹת
 בְּאַחֲרִיתוֹ שֶׁל הַיְהוּדִי. ו. הִנֵּה מִדַּת הַחֻקָּה, הַחֻסָּד וְהַנְּצַחַת, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים
 חֻסָּד בְּעוֹלָם. וּמִדוֹת הַבִּינָה גְבוּרָה וְהוֹד, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים דִּין וּמַעֲנִישִׁים אֵת
 הַחוּטָאִים. וּמִדוֹת הַכְּתָר תְּפָאֶרֶת יְסוּד וּמִלְכּוֹת, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים רַחֲמִים, כְּלוֹמַר
 לֹא רַק דִּין וְלֹא רַק חֻסָּד, שְׂאֵם ה' יִשְׁפִיעַ רַק חֻסָּד, בְּרַב טוֹבָה חוּטָאִים, וְאִם
 יִשְׁפִיעַ רַק דִּין, בְּרַב קִשְׁי פּוֹרְקִים עַל, וְלִכֵּן ה' מְשִׁפִּיעַ בְּדַרְךָ כָּלֵל רַק רַחֲמִים

סְפִירוֹת אֲנוּן אֲזַלִּין בְּסִדְרָן, חֵד אַרְיָד;
סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים, כְּסִדְרָם, אַחַד אַרְוֹד,

וְחֵד קָצֵר וְחֵד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא
וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא

דְּאַנְהִיג לֹזַן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָהּ,
שְׂמִנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמִנְהִיג לָהּ,

לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכַל
לֹא מְלַמְעָה וְלֹא מְלַמְטָה וְלֹא מְכַל

סְטָרָא. לְבוֹשִׁין תַּקְנֵת לֹזַן דְּמַנְיָהוּ
צִד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תַּקְנֵת לָהֶם, שְׂמֵהֶם

פְּרַחִין נְשַׁמְתִּין לְבָנֵי נְשָׂא. וְכַמָּה
פְּרוּחִים נְשַׁמּוֹת לְבָנֵי אָדָם, וְכַמָּה

גוֹפִין תַּקְנֵת לֹזַן, דְּאַתְקָרִיאוּ גוֹפִין
גוֹפִים תַּקְנֵת לָהֶם, שְׁנַקְרָאוּ גוֹפִים

(הגר"א). ז. כלומר קו זמין ארוך קו שמאל קצר וקו אמצע בינוני. ח. דהיינו לפנימיות ה' ספירות (הגר"א) - לבוש רוחני הכנת לעשר כחות האלו שעמם אתה מנהיג את העולם, והלבוש של הכחות האלו, הן הנשמות של בני האדם, ועל זה אמרו חז"ל שהאבות הם המורכבה, למשל אברהם היה מורכבה לספירת החסד, ולכן הוא תמיד היה מארח אורחים, ויצחק היה מורכבה למידת הגבורה, ולכן מסר עצמו למות על קדוש ה' וכו'. אמנם עקר נשמת האדם היא בעולם העליון כמובא בנפש החיים בשם הגר"א, ולכן לנשמה בעולם העליון גם יש גוף

לְגַבִּי לְבוֹשֵׁינִי דְּמַבְסִין עֲלֵיהוֹן.
 כְּלָפִי הַלְבוּשִׁים שְׂמֻכְסִים עֲלֵיהֶם,

וְאֵת־קְרִיאֹוֹ^{טו} בְּתַקוּנָא דָּא: חֶסֶד^ו -
 וְנִקְרָאִים בְּתַקוּן הַזֶּה. הַחֶסֶד

דְּרוּעָא יְמִינָא. גְּבוּרָא - דְּרוּעָא
 זְרוּעַ יְמִין. גְּבוּרָה זְרוּעַ

רוחני, ומשום שיש ' ספירות, יש ' סוגי נשמות אשר הספירות מתלבשות בהם, כן יש סוגי גופים רוחניים, לנשמות אשר בעולם העליון. ט. ונקראים הגופים שהם חיצוניות הספירות, בתקון זה (הגר"א). י. מִדַּת הַחֶסֶד: עמה ה' משפיע חסד, והיא כנגד יד ימין, ובה אדם מטיב ביד ימינו לאחרים, מִדַּת הַגְּבוּרָה: עמה ה' מעניש את הרשעים, ומכח מִדַּת הַגְּבוּרָה מתגבר על יצרו הרע, והיא כנגד יד שמאל, ולכן מניחים את התפלין של יד, על יד שמאל, בכדי להכניע את כוח היצר הרע. מִדַּת הַתְּפָאֶרֶת: עמה ה' מנהיג ומפאר את העולם, והיא רומזת לגוף האדם, אשר הוא מרפז הכל שבו הלב הראה וכו', והוא רומז ליעקב אבינו ע"ה שִׁמְדָתוֹ "ויעקב איש תם יושב אהלים" (בראשית כ"ה, כ"ו), והוא למוד התורה שהוא מרפז העולם ועיקר הבריאה כמו שכתוב (ירמיהו ל"ג, כ"ה) "אם לא בריתי יומים וְלִילָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי", זוהי ברית התורה. ולכן מי שהוא מפאר את ה' ומרבה בלמוד התורה לשמה בכל חלקי הפרד"ס, הרי הוא זוכה להיות מרובה למדה הזאת. מִדַּת הַנְּצִיחַ וְהַהוֹד: אשר עמו משלח מלאכים אשר יעשו את שליחותו, ומשם יניקת הנביאים הנקראים מנהיגי הדור, ורומזים לשתי רגליו של האדם, הנצח כנגד רגל ימין וההוד כנגד רגל שמאל, אם ילך בדרך הטובה, לא תבוא עליו צרה. מִדַּת הַיְסוּד: בה ה' מתקשר עם עמו ישראל, באות ברית קודש, ומתיחד בנו שאנו עמו השומרים לו אמונים, והוא החותם וממנו השפיע והברכה. מִדַּת הַמְּלֻכּוֹת: אשר על ידה ה' מגלה את מלכותו בעולם, והיא בחינת הפה, שעל ידי שאדם משבח את ה', ולומד את התורה מתגלה מלכות ה', ותורה שבכתב אחוז בתפארת ותורה שבעל פה במלכות, על

שְׂמַאלָא. תַּפְאָרַת - גּוּפָא. נִצַּח וְהוּד
 שְׂמַאל. תַּפְאָרַת כַּנְגַד הַגּוּף. נִצַּח וְהוּד

- תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוּפָא,
 כַּנְגַד שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת הַגּוּף,

אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת - פְּהַ תּוֹרָה
 וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת - נִקְרָאת פְּהַ, תּוֹרָה

שְׁבַעַל פְּהַ קְרִינָן לָהּ. חֲכָמָה יִיא -
 שְׁבַעַל פְּהַ קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה

מוֹחָא, אִיהִי מַחְשָׁבָה מְלַנָּאוּ. בִּינָה -
 הִיא הַמוֹחַ, הִיא הַמַּחְשָׁבָה שְׁבַכְנִים. מִדַּת הַבִּינָה

לְבָא, וּבָה הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֱלִין תְּרִין
 הִיא הֵלֵב, וּבָה הֵלֵב מִבִּין, וְעַל אֱלוֹ שְׁנֵיהֶם (הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה)

בְּתִיב: "הַנְּסִתְרוֹת" לִיהוּה
 נֹאמֵר, הַנְּסִתְרוֹת לָהּ

כּוֹן הַמְחַבֵּר בְּלִמּוּדוֹ תּוֹרָה שְׁבַכְתֵּב עִם תּוֹרָה שְׁבַעַל פְּהַ מְקַשֵּׁר יְסוּד וּמַלְכוּת וְהוּא
 תִּיקוֹן הַבְּרִית, וְהַקְב"ה בְּרָא אֶת הָאָדָם כַּנְגַד סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת וּבְמַעֲשָׂיו מִתְקוֹן
 הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים (בַּעַל שֵׁם טוֹב). יֵא. מִדַּת הַחֲכָמָה: הִיא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם.
 וְהִיא הַמְדָּה הַשְּׁנֵי שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מִדַּת הַחֲכָמָה, שְׁעָמָה הוּא יֶסֶד אֶת בְּרִיאַת
 הָעוֹלָם (רַמְח"ל). מִדַּת הַבִּינָה: הִיא כַּנְגַד הֵלֵב, רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעִי. וְהִיא הַמְדָּה
 הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל ה', שְׁעָמָה הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא הַבְּנָה כְּלִית,
 הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרָטִית, וְכִמוֹ שֶׁפָּרְשׁוּ חַז"ל 'וּנְבוֹנִים' הַקּוֹבְנִים דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר

אֱלֹהֵינוּ יוֹבֵל. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן - אֵיחֻ כֶּתֶר
 אֱלֹקִינוּ. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן, הוּא כֶּתֶר

מַלְכוּת. וְעִלָּה אֶתְמַר: מַגִּיד
 מַלְכוּת, וְעִלְיוֹ נֹאמֵר מַגִּיד

מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאֵיחֻ קַּרְקֶפֶתָא
 מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֵאשׁ שְׁמֹנִיחִים עֲלָיו

דְּתַפְלִי. מְלַנְאוּיָא אֵיחֻ אוֹת יו"ד
 תַּפְלִין, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד

וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו | וְאוֹת ה"א, וְאוֹת ה"א
 וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו וְאוֹת ה"א, וְאוֹת ה"א

דְּאֵיחֻ אֶרַח אֶצִּילוֹת. וְאֵיחֻ שְׁקִיּוֹ
 שְׁהוּא דְרָךְ אֶצִּילוֹת, וְהוּא מְשָׁקָה

(רמח"ל). מִדַּת הַכֶּתֶר: הִיא הַמְּדָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל ה', אֲשֶׁר הִיא רְצוֹן ה' (רמח"ל),
 וְהִיא נִקְרָאת כֶּתֶר מַלְכוּת מִשּׁוּם שֶׁסּוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה, כְּלוֹמַר
 שֶׁהַמַּלְכוּת שֶׁהִיא הַמְּדָה הָאַחֲרוֹנָה, הִיא מְכַל מְקוֹם כְּלוּלָה בְּמְדָה הָרֵאשׁוֹנָה,
 מִשּׁוּם שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה' לְבְרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא רַק בְּכַדִּי לְגַלוֹת אֶת מַלְכוּתוֹ
 (זוהר). וְזֶה כוּה שְׁאֵמֹר "מַגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית", הַכֶּתֶר הוּא רֵאשִׁית וְהַמַּלְכוּת
 אַחֲרִית, הַסּוּף נְעוּץ בְּרֵאשׁ וְהֵרֵאשׁ נִכְלָל וּמִתְגַּלֶּה בְּסוּף בְּמַלְכוּת. יב. עַל דְּרָךְ
 בְּאוֹר הַגֵּר"א. יג. עַד כָּאן מְדַבֵּר מֵהַלְבוּשׁ הַחִיצוֹנִי, וּמְכַאן מְבַאֵר עֲנָן הַנִּשְׁמָה
 הַפְּנִימִית. יד. גִּימְטְרִיא "אָדָם" וְהוּא שֵׁם מ"ה.

דְּאֵילָנָא **בְּדְרוּעוּי** **וְעַנְפוּי** **כְּמִיא**
 אֶת הָאֵילָן בְּזִרְעוֹתָיו וְעַנְפוֹי,
דְּאֵשְׁקִי **לְאֵילָנָא** **וְאֵתְרֵבִי** **בְּהוּא**
 שְׁמִשְׁקִים אֶת הָאֵילָן, וּמִתְרֵבָה וּמִתְגַּדֵּל בְּאוֹתוֹ
שְׁקִיוֹ:
 הַהִשְׁקָאָה.

רְבוּן עֶלְמִין, אַנְתָּה הוּא עֵלְת הָעֵלּוֹת
 רְבוּן הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא עֵלְיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
וְסַבְתַּת הַסְּבוֹת, דְּאֵשְׁקִי לְאֵילָנָא
 וְסַבְתַּת כָּל הַסְּבוֹת, וְאַתָּה מְשַׁקֶּה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרְאִים אֵילָן,
בְּהוּא נְבִיעוּי וְהוּא נְבִיעוּי אִיהוּ.
 בְּנִבְיַעַת הַמְעִין, וְאוֹתוֹ אֹר הַמְעִין הוּא
כְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים
 כְּנִשְׁמָה לְגוּף,
לְגוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן וְלִית
 לְגוּף. וּבְךָ אֵין דְּמִיּוּן, וְאֵין

דְּיוֹקְנָא [יז] מִכָּל מַה דְּלִגְנָאוּ וְלִבְרַ.
דְּמוֹת מִכָּל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבֻרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים.

וּבְרֵאת [יח] שְׁמֵיא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת
וּבְרֵאת שְׁמֵים וְאַרְץ, וְהוֹצֵאת

מִנְהוֹן [יח] שְׁמֵשָׁא וְסִיְהָרָא וְכוֹכְבֵיא
מֵהֶם שְׁמֵשׁ, וְיָרַח, וְכוֹכְבִים

וּמְזֻלֵי, וּבְאַרְעָא אֵילָנִין וְדְשָׂאִין,
וּמְזֻלוֹת, וּבְאַרְץ בְּרֵאת, אֵילָנוֹת, וְדְשָׂאִים,

וְגִנְתָּא דְּעֵדָן, וְעֵשְׂבִין, וְחִיוֹן וְעוֹפִין
עֵדָן, וְעֵשְׂבִים, וְחַיּוֹת, וְעוֹפוֹת

וְנוֹנִין, וּבְעִירִין, וּבְנֵי נְשָׂא.
וְדָגִים, וּבַהֲמוֹת, וּבְנֵי, אָדָם.

טז. גם לא רוחנית כמו שכתוב (ישעיה מ, י"ח) "ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו", (ובפסוק כ"ה שם) "ואל מי תדמיוני ואשונה יאמר קדושי". יז. כלומר שהם תולדות שמים וארץ, שנבראו אחר בריאת השמים והארץ, כלומר שעל ידי כך יראו את גדולתו ותבדדו, וילמדו מהם את הדרך הנכונה, כגון מנמלה יש לנו ללמד שלא להתעצל, כושם שהיא ברנה חרוצה מאד כמובא בגמרא בחלון, ועוד, ובכללות נקרא שמים וארץ. "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו" (ישעיה מג, ז). יח. נראה לי, אלו עשבים ששורשים בגן עדן ומסוגלים לרפואת האדם (בדי ערבות).

לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין, וְאִידָּ
 לְהַפִּיר וְלְהוֹדִיעַ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים, וְאִידָּ

יְתַנְהַגּוּן בְּהוֹן עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְאִידָּ
 יְתַנְהַגּוּ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאִידָּ

אִשְׁתְּמוֹדְעָאן עֲלָאִי וְתַתְּאִי, וְלִית
 נְכָרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאִין מִי

דִּידְעַ בְּךָ כְּלָל. וְכַר מְנָה, לִית יְחוּדָא
 שִׁידְעַ וּמְשִׁיג בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּלָל. וּבְלַעְדֵי אֹרוֹ וְתַבְרָךְ, אִין יְחוּד

בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְיִטָּ. וְאַנְתָּ אִשְׁתְּמוֹדְעַ
 בְּעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְאַתָּה נְכָר וְנוֹדְעַ

אֲדוֹן עַל כֻּלָּא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד -
 אֲדוֹן עַל כֻּלָּם, וְלְכָל סְפִירָה לְכָל אַחַד

אִית לִיהּ שֵׁם יְדִיעָא, וּבְהוֹן
 יֵשׁ שֵׁם יְדִיעַ, וּבְשִׁמוֹת

אֶתְקַרְיָאוּ מִלְּאֲבִיָּא^{יב}. וְאַנְתָּ לִית לָךְ
 הַסְפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְלֻאָכִים. וְאַתָּה אִין לָךְ

יט. עפ"י פסא מְלָךְ. וְיֵשׁ גּוֹרְסִים 'יְחִידָאִי', וְכֹנְנָתָם שְׁהוּא יְתַבְרָךְ יְחִיד בְּכָל
 הַעוֹלָמוֹת. כ. אֲשֶׁר הֵם שְׁלִיחִים וּמְכֻנָּים שֶׁל פְּעֻלַת הַסְפִירוֹת (פסא מְלָךְ).

יְשֵׁם יְדִיעָא, דְּאַנְתָּהּ הוּא מְמַלָּא כָּל
 שֵׁם יְדוּעָה, שְׂאֲתָהּ הוּא מְמַלָּא וּמְחַיָּה אֶת כָּל

שְׂמַהֲנָן [כא], וְאַנְתָּהּ הוּא שְׁלִימוֹ דְכָלְהוֹ.
 הַסְפִּירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְשָׁלִים וּמְמַלָּא אֶת כּוֹלָם

וְכַד אַנְתָּה תְּסַתְּלֵק מִנְהוֹן, אֲשֶׁתְּאָרוֹ
 וְכֹאשֹׁר אַתָּה מִסִּיר אֶת הַשְּׂפָעֶתָהּ מֵהֶם, יִשְׂאָרוֹ

כָּלְהוֹ שְׂמַהֲנָן כְּגוֹפָא בְּלֵא נִשְׁמַתָּא.
 כָּל הַשִּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלֵי נִשְׁמָה.

אַנְתָּה [כב] הוּא חַכְמִים וְלֵא בְּחַכְמָה
 אַתָּה הוּא חָכָם וְלֵא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה

יְדִיעָא. אַנְתָּה הוּא מִבִּין וְלֵא בְּבִינָה
 הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אַתָּה הוּא מִבִּין וְלֵא עַל יְדֵי הַבִּינָה

כא. כי האין סוף ברוך הוא, הוא הנשקוה המוחיה את כולם ואין להם כוח מעצמם כלל. **כב.** כי כל הנאצלים יש להם חכמה מוכח חכמה עליונה הידועה, וכן מהבינה הידועה, אבל הוא יתברך שמו, הוא מקור החכמה והוא מקור הבינה, הוא מקור הכל, ואין ידיעה חוץ מקונו, ואין חיים חוץ מקונו, והוא מקור הכל, והוא המאציל הכל, והוא הממוציא הכל, והכל צריכים לו, והוא אינו צריך להם, ולא לשום אחד מהם, כי לא יש קודם מקונו שיהיה צריך אליו, ומה שהאציל וברא ויצר ועשה, אין כוח בפה לאומרו, ואין כוח באזן לשומעו, ואין כוח בלב האדם להשיג ולהפיר הענין על בוריו, ועל הכל יתגדל ויתקדש שמוה רבא ברוך הוא וברוך שמו (פסא אליהו לרבי אליהו מאני ז"ע).

יְדִיעָא. לִית לָךְ אֲתֵר יְדִיעָא וּבְנֵי, אֵלָא
 הַיְדוּעָה בְּסִפְרוּת. אֵין לָךְ מְקוּם קְבוּעַ וְיְדוּעַ, אֵלָא

לְאִשְׁתְּמוּדְעָא תּוּקְפָךְ וְחִילָךְ לְבַנֵּי
 הַנְּהַגְתָּךְ לְהַדְיַעְנוּ תּוּקְפָךְ וְחִזְקָךְ לְבַנֵּי

נְשָא וּבְרֵי. וְלֹא־חֻזָּא לֹון אֵיךְ אֲתַנְהַג
 אָדָם. וְלֹהֲרָאוֹת לָהֶם אֵיךְ מוֹתְנַהַג

עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינֹון צְדָק
 הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שְׁהֶם צְדָק

וּמִשְׁפָּט, כְּפִים עוֹבְדֵי־חֹון וְדַבְּנֵי
 וּמִשְׁפָּט כְּפֵי מַעֲשֵׂי בְּנֵי

נְשָא וּבְרֵי. דִּין וּבְרֵי. אֵיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט -
 אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא

כג. כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ בְּמִ"ד (וְצֵא ס"ח ט'), מִפְּנֵי מַה מְכַנִּים שְׂמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ מְקוּם, שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין עוֹלָמוֹ מְקוֹמוֹ (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי).
 כד. שְׁכַל יְדִיעַתְנוּ הִיא עַל יְדֵי הַסְּפִירוֹת, שֶׁבָּהֶם נוֹדַע הַתְּקֵף וְהַחֹזֶק וְהַנְּהַגָּה לְבַנֵּי אָדָם. - שְׁכַל עֲנָן שֶׁבְּרָא אֱלוֹקִים הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת, הַכֹּל לְכַבְּדוֹ בְּרָא, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ אֲשֶׁר כְּפִיכּוֹל מוֹתְנַהַג עַל פִּי הַסְּפִירוֹת, הֵן לְדִין וְהֵן לְרַחֲמִים, רַק כְּפֵי עוֹבְדֵי־חֹון דְּבַנֵּי נְשָא שְׁכֵפֵי הַמִּדָּה שֶׁהָאָדָם מוֹדֵד, בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ, שֵׁישׁ עַל הַכֹּל מִדָּה יְדוּעָה, הֵן לְהַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ, וְהֵן לְשַׁלֵּם שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). כה. כְּדִי שׁוֹתְרָאָה מְלֻכּוֹתוֹ וְתִבְרָךְ עֲלֵיהֶם. כו. מִכָּאֵן וְאֵילָךְ מְפָרֵשׁ אֵיךְ הַשְׁ"ת מוֹשְׁתַּמֵּשׁ בְּהוֹ' מִדּוֹת חַג'ת נְהִי"ם לְהַנְהִיג עוֹלָמוֹ אִם לְחֶסֶד וְאִם לְדִין (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). - אִם הָאָדָם חוֹטֵא, ה' מַעֲנִישׁ אוֹתוֹ עַל יְדֵי מִדַּת הַגְּבוּרָה. וְאִם הָאָדָם בִּינוּנִי, ה' דִּן

עֲמוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא [כז]. צְדָקָה -
 העמוד האמצעי. צדק היא

מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא, מֵאֲזַנֵּי צְדָקָה [כח]
 המלכות הקדושה. מאזני צדק,

תֵּרִין סְמֵי קְשׁוּמֵי. הֵיזַן צְדָקָה - אוֹת
 שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֲמֵת. הֵיזַן צְדָקָה, הֵיא אוֹת

בְּרִית. כֻּלָּא לְאַחֲזָאָה אֵיךְ אֶתְנַהֵיג
 ברית. הכל להראות איך מתנהג

עֲלֵמָא [כט]. אַבְל [ל] לֹא דְּאֵית לָךְ צְדָקָה
 העולם אבל לא שיש לך צדק

אותו ברחמים, לא בהקסד ולא בדין, אשר רחמים אלו הפה מודת התפארת. ואם האדם דן לכף זכות, ה' דן אותו בצדק, דהינו מלשון צדקה, על ידי השכינה שהיא אם ישראל והיא נקראת כנסת ישראל, שהיא מבקשת מה' לחמל על עם ישראל. ומאזני צדק, הם מודות נצח והוד אשר משם מגיעים המלאכים, אשר הפה רואים את מעשי בני האדם, ושוקלים את מעשיו לפני ה' (זוהר). והיו צדק, היא מדת היסוד שהיא כביכול הברית מילה העליון, אשר שם יש את מלאכי הרחמים, שבנצח יש את מלאכי החסד, ובהוד יש את מלאכי הדין, וכאן יש את מלאכי הרחמים (רמח"ל), שהפה פעין ג' דינים. כז. שהיא מדת התפארת. כח. הם מודות נצח והוד, שתוקמים את התפארת שנקראת אמת, כמו מאזנים שיש בהם ימין - נצח, שמאל - הוד, והקמתקם וקחברם הוא התפארת, הם הרחמים הנולדים ממיזוג הדין והחסד. כט. כל המודות הפה עומדות להראות איך השי"ת מנהיג את העולם, ובכך להשפיע להם לפי מעשיהם. 7. כמו שכתוב: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב (איכה פ"ק ג' לח),

יְדִיעָא דְאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט
 הַיְדוּעַ שְׁהוּא דִין וְלֹא מִשְׁפָּט
יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 הַיְדוּעַ שְׁהוּא רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין
מְדוּת כָּלֵל וְלֹא.
 הַמְדוּת כָּלֵל.

הַיְהִי בְּשִׁסִּים אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שְׁבַחֵי הָאֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוֵה לְזַרְזוֹ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי
 הַקְּדוֹשׁ דְּלִיה אֲתִיְהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמְנוּתָא עֵילָאָה, וְאֵין זוּלְתוֹ
 לְגֵאוּל הַשְּׁבִינָה וְיִשְׁרָאֵל מְגֻלוּתָא, לְכֵן בְּקִשׁ אֱלֹהֵינוּ ז"ל וְאָמַר
 קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְגִלְה רְזִי תוֹרָה. (הַדְּרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ מַהֲרֵשׁ

אֵלָא כְּשִׁחוּטָאִים הַתְּחַתּוֹנִים, הַטּוֹב לָהֶם, לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ וּלְכַפֵּר עַל חוּבָם, וְאַחַר כֵּן
 יוּכְלוּ לְקַבֵּל שְׁכָרָם מוֹשְׁלָם. **א.** אָבֵל אֵין תַּאֲר מְדוּת בְּעִצְמוֹת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, לֹא דִין וְלֹא רַחֲמֵי, וְאֵין לְכַנּוּת בּוֹ שׁוּם מְדָה וְסִפְיָה כָּלֵל. - כְּלוּמַר אִף
 עַל פִּי שְׁאֲנוּ מְדַבְּרִים מִשְׁמוֹת הַמְדוּת וּפְעֻלָּתָם אֵין אָנוּ אוֹמְרִים שֶׁהַשְּׁמוֹת הֵם
 תַּאֲר מַעֲצְמוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי שְׁמוֹת שֶׁל הַמְדוּת אֵינָם כִּי אִם מְמַדוּת
 וְכֻלִּים שְׁמֻנְהִיג בָּהֶם אֶת הַתְּחַתּוֹנִים, (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). וְזֶה שְׁאָמַר וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 מְדוּת כָּלֵל, רְצוּנוֹ לֹאמַר שֶׁעִילַת עַל כָּל הָעֲלוּת לָאוּ אִית בִּיה מִכָּל אֱלִין מְדוּת
 כָּלֵל (זִיו הַזּוּהַר). - וְעַיִן סִפְר הַפְּרִדָּס מְהַרְמֵ"ק (שַׁעַר עֲצְמוֹת וְכֻלִּים פ"ה), שְׁכַתְּב שְׁחֶסֶד
 כָּאֵן סוּף הַמְאָמַר, עִם כָּל זֶה יֵצֵא לָנוּ אוֹר גְּדוֹל אֵל הַנְּרַצָּה לָנוּ בְּשַׁעַר הַזֶּה, עַכ"ל.
 וּבְדַפּוּס קוּשְׁטָא נִדְפַס הֶגְהָה בְּשֵׁם הַרְבּ מֵאִיר פֶּאפִּירֵשׁ, וְז"ל: מִצְּאִיתִי כְּתוּב כָּאֵן
 בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, וְז"ל, חֶסֶד כָּאֵן וְשִׁיךְ לְכָאֵן מַה שְׁכַתּוּב בְּזוּהַר חֲדָשׁ (דף נה): "אִיהוּ
 אֶפִּיק כְּלֵא" עַד "פָּה אֵל פָּה אֲדַבֵּר בּוֹ" עַכ"ל. וְבַהּצְּאָת קַתּוֹק מְדַבֵּשׁ נִמְצָא
 בְּזוּהַר חֲדָשׁ (כְּרַד ב' ע' ק"ז) בְּאֶמְצַע ד"ה וְאֵינּוֹן תְּלַת קְטִירִין, (עַד ע' ק"ד) סוּף ד"ה

בּוֹאֲגָלוֹ זִיעַ). וְאָמַד מֵעֵתָה רְצָה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
 שֶׁהִרְשִׁיבֵנו לֹא יַחֲוֹשׁ עוֹד מִלְּגָלוֹת וּלְחִדּוֹשׁ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, יַעַן
 כִּי לוֹ לְבַדּוֹ נִתְּנָנוּ לוֹ הוֹרְמָנָא וְרִשׁוּתָא בְּזָה, וְאִין זֹלְתָנוּ בְּדוֹד
 לְגֵאוּל הַשְּׂכִינָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא, לְכֵן אָמַד לוֹ קוּם רַבִּי
 שְׂמַעוֹן וְכוּ', וַעֲשֵׂה וְאֵל תִּתְּחַדּוּשׁ וְחִדּוֹשׁ רְזִין טְמִירִים כִּי לְךָ לְבַד
 אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא וְהוֹרְמָנָא מִמְּרוּמִים לְחִדּוֹשׁ וּלְגָלוֹת הַסּוּדוֹת,
 וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגְּאוּלָּה (זִיו הַיּוֹהֵר).

קוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מְלִיזִין וְלִבֵּי

קוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן סוּדוֹת עֲלִינוּנִים

עַל יְדָךְ. דְּהָא רִשׁוּתָא אִית לָךְ

עַל יְדָךְ שְׁהֵרִי רִשׁוּתָא נִתְּנָה לָךְ

לְגֵלְאָה רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה

לְגֵלוּת רְזִין נְסִתְרִים עַל יְדָךְ, מַה

דְּלָא אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא לְגֵלְאָה לְשׁוּם פֶּר

שְׁלָא נִתְּנוּ רִשׁוּתָא לְגֵלוּת לְשׁוּם בְּוֹן

נָשׁ עַד כְּעֵין:

אָדָם עַד עֵתָה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהִתְפַּאֲרָה
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר: לֵךְ -
 וְהִתְפַּאֲרָה, וְהִתְפַּאֲרָה, וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

מֵהִימְנָא [ולח] אֶתְעָרוּ מִשְׁנֵתְכוֹן.
הַנְּאָמֵן, הַתְּעוֹרָרוּ מִשְׁנֵתְכֶם.

"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" - אֵלַיִן
"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ", הֵם

אֲנֹנִין צַדִּיקָיָא דְאֲנֹנִין מִסְטָרָא דְהָתוּא.
אֵלוֹ אוֹתָם הַצְדִּיקִים, שֶׁהֵם מִחֶלֶק הַשְּׂכִינָה

דְּאֶתְתַּמַּר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר".
שְׁנָאֵמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר",

וְלֹאֵו אֲנֹנִין מִתִּים. וּבְגִין דָּא אֶתְתַּמַּר
וְאֵינָם קְרוּיִים מִתִּים אֶלָּא יִשְׁנִים, וּבְשִׁבִיל זֶה נֹאֵמַר

תַּפְאָרְתָּ, מִשָּׁה - נִצַּח, שְׁנֹזְקִים בְּפִסּוּק "הַגְדֵּלָהּ וְהַגְבוּרָהּ וְהַתְּפָאֲרָתָּ וְהַנְּצַח",
(בְּנֵיהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). - וְנִקְדָּיִם כָּאֵן מָה שְׁכָתוּב בְּסִפְרֵי (פ' בְּרָכָה עה"פ "וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה"):
"וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה", סְמִלְיוֹן אוֹמֵר מִחִילָה [מַעֲרָה] הֵיטָה יוֹצֵאת מִקְבוּרָתוֹ שֶׁל
מִשָּׁה לְקְבוּרָתוֹ שֶׁל אָבוֹת, נֹאֵמַר כָּאֵן "וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה", וְנֹאֵמַר לְהֵלֵן "וַיִּשְׁקֶה
קִבְרוֹ אֶת אֲבָרָהֶם וְאֶת שָׂרָה אֲשֶׁתוֹ". - עוֹד רְאִיתִי כְּתוּב [בְּיַלְקוּט רֵאוּבֵנִי פְרָשֶׁת
בְּרָכָה, בְּשֵׁם סִפְר הַתְּמוּנָה] כִּי מִשָּׁה וְצַפּוּרָה נִקְבְּרוּ בְּמַעֲרַת הַמְּכַפְלָה, וְכֵן
שְׁכָתוּב "וְאֵתָה לֹא תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ", "וַיִּשְׁקֶה לֹא תָבוֹא", לֹא תָבוֹא בְּעַצְמוֹ, אֲכַל
הַמְּלָאכִים יִבְיָאָךְ שְׁמוֹה בְּטַהֲרָךְ, שְׁלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ אֶלָּא הַמְּלָאכִים, עֵין
שָׁם. א"ה, וְאוֹלֵי מִשׁוּם זֶה כְּתוּבוֹ [בְּתוֹסְפוֹת סוּטָה י"ג ע"ב] דְּסְמִלְיוֹן מְלֵאךְ הֵי, עֵין
שָׁם, עֵין שְׁכָתוּב "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ", וְזֶהוּ הַהֲכָרָח לֹמַר שֶׁהוּא שָׁם
מְלֵאךְ וְלֹא שָׁם חָכֵם, וְדו"ק (מוֹכְבֵי אוֹר הַבַּעַשׁ"ט וְתַלְמוּדֵיו). וְלִפִּי מִדְרָשׁ זֶה מוּבָן לְמוֹה
חֶבֶר וְכֻלָּל לְעוֹרֵר אֶת מִשָּׁה רַבִּינוּ עִם ג' הָאָבוֹת - שְׁכוּלָם נִקְרָאִים יִשְׁנֵי חֶבְרוֹן.
ד.ח. רַעֲיָא מֵהִימְנָא - מִשָּׁה רַבְּנוּ שֶׁהוּא הַרוּעָה הַנְּאָמֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

בְּהוֹן: "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וְגו'. רַעֲיָא
 בָּהֶם, "הַקִּיצוּ" וְרַנְנוּ" וְגו', מִשָּׁה הַרוּעָה

מֵהִימְנָא, אַנְתָּ וְאַבְהֵן הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ וְלִמָּו
 הַנְּאֻמוֹ, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְחָה

לְאַתְעָרוּתָא דְשְׂכִינְתָא, דְּאִיהִי יִשְׁנָה
 וְלַעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה

בְּגִלוּתָא^מ, דְּעַד כַּעַן צְדִיקָא כְּלָהוּ
 בְּגִלוּת, שְׁעַד עַתָּה, הַצְּדִיקִים כְּלָם

דְּמִיכִין וְשִׁנְתָא בְּחוּרְיָהוּן^{מא}. מִיד
 רְדוּמִים, וְשִׁנְיָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד

ט. הַרְשָׁבִי רְצָה לַעֲשׂוֹת תִּיקוּן לְשְׂכִינָה עַל יְדֵי גְלוּי וְלִמּוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְנִקְרָא "רַנְנוּ", כְּדֹאֲמָרוּ חז"ל: עַל הַפְּסוּק "קוּמִי רַנֵּי בְּלִילָה לְרֹאשׁ אֲשֶׁמוֹרוֹת", אִין רְנָה אֶלָּא תּוֹרָה, וּבִפְרָט בְּלִימּוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁזָה שְׂמֻחַת הַעֲלִיּוֹנִים וּמְקַרְבֵּי אֶת הַגְּאוּלָּה. וּמִשָּׁה רַבֵּינוּ מִתַּחַנּוּן שְׁיַעֲזְרוּ לוֹ לְפָדוֹת הַשְּׂכִינָה ע"י לִימּוּד זוּה"ק וְהַסוּד, וְכֵן כָּתַב בְּאוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ פְּרָשֶׁת וַיְחִי פֶּרֶק מ"ט פְּסוּק י"א.

מ. לְהִיּוֹת הַשְּׂכִינָה בְּגִלוּתָא בְּאֶפְסֵי שְׁפַע בְּאִין תּוּמָךְ וְעוֹזָר, וְעַל יְדֵי הַלִּימּוּד בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה יִהְיֶה סִמְךָ וְסַעַד לְהַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֹאת הַתּוֹרָת הַסוּד שֶׁהוּא ר"ז גִּמְטְרִיָּה או"ר גּוּרֵם לְיַחַד קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, וְהַגְּאוּלָּה הַשְּׂלִימָה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן (זוּ הַזֹּהָר). מא. פִּירוּשׁ א' בְּנַחֲרִיָּהֶם, מִפְּנֵי כִי הַנְּשִׁימָה שֶׁהוּא חַיִּית הַגּוּף הִיא בְּחָטָם כְּדַכְתִּיב נְשִׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאֶפְיוֹ, וְכֵן וַיִּפְחַ בְּאֶפְיוֹ נְשִׁמַת חַיִּים. פִּירוּשׁ ב': לְבָן שֶׁל הַעֵינַיִם כִּי הַעֲפַעְפִּים שׁוֹכְבִים עַל לְבָן הַמְּקוּי

יְהִיבַת שְׁכִינָתָא תַּלְתַּת קָלִיין ^[מבן] לְגַבֵּי
 נְתַנָּה הַשְּׁכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְנֶגֶד

רַעֲיָא מְהִימְנָא, וַיִּימָא לִיה: קוּם
 הַרְוּעָה הַנְּאָמֹן, וְאוֹמְרַת לוֹ: קוּם

רַעֲיָא מְהִימְנָא - דְּהָא עֲלֶךְ אַתְמַר:
 הַרְוּעָה הַנְּאָמֹן. שְׁהַרֵּי עֲלִידָה נְאָמֵר

"קוּל דְּדוּדֵי דוּפֶק" - לְגַבֵּי בְּאַרְבַּע
 "קוּל" דְּדוּדֵי דוּפֶק", אֲצִלֵּי בְּאַרְבַּע

אַתְוֹן דִּילִיָּה ^[מבן], וַיִּימָא בְּהוֹן "פְּתַחֵי
 אוֹתֵיּוֹת שְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בְּהֵם בְּכַחֲם, פְּתַחֵי

לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתֵּי". דְּהָא
 לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתֵּי". שְׁהַרֵּי פְּתוּב:

"תַּם עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
 "תַּם" עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף

אֵת הָעֵינַן (בְּנִיחָה לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ב. כְּנֶגֶד ג' אַבוֹת. (כֶּסֶף מְלֹךְ), טַעַם לְתַלְתַּת קָלִיין
 כְּנֶגֶד ג' אוֹתֵיּוֹת שְׁמוֹ הַטּוֹב כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרִשְׁת
 שְׁמוֹת בְּסוּד "וְתִקְרָא שְׁמוֹ מִלְּשָׁה כִּי מִן הַפְּמִים מְשִׁיתִיהוּ" שֶׁהוּא מ' בְּחֶסֶד ש'
 בְּתַפְאֲרַת ה' בְּגִבּוֹרָה. אוּ יוֹבֵן כִּי הַשְּׁכִינָה נִקְרְאָת "זֹאת" כְּפֹדֵעַ וּמוֹסְפֵר זֹאת עוֹלָה
 ג' פְּעֻמִּים כָּל, לְכֹן יְהִיבַת תַּלְתַּת קָלִיין (בְּנִיחָה לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ג. בְּאַרְבַּע אוֹתֵיּוֹת

לְהַגְלוֹתְךָ" [מדר]. "יִשְׂרָאֵל שִׁי נִמְלָא טַל".
 לְהַגְלוֹתְךָ שְׁהָרִי רֵאשִׁי מְלֵא טַל

"מֵאֵי נִמְלָא טַל"? אֵלֵא אֶמֶר קְדוֹשׁ
 וּמְדוּעַ מְלֵא טַל? אֵלֵא אֶמֶר הַקְדוֹשׁ

בְּרִיךְ הוּא: אַנְתְּ חַשְׁבֶּתְ דְּמִיּוּמָא
 בְּרוּךְ הוּא, אַתְּ הַשְׁכִּינָה חַשְׁבֶּתְ, שְׁמִיּוּם

דְּאֵתְחַרְבַּ בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעָאֲלָנָא
 שְׁנַחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֵלִיתִי

בְּבֵיתָא דִּילִי וְעָאֲלָנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ
 לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעֵלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - וְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה? אִין זָה

הַבֵּי, דְּלֵא עָאֲלָנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתְּ
 כָּךְ, שְׁבָאֲמַת לֹא עֵלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שְׂאֵת

בְּגַלּוֹתָא [מה]. הָרִי לָךְ סִימְנָא: "יִשְׂרָאֵל שִׁי
 בְּגַלּוֹת! הָרִי לָךְ סִימֵן, "יִשְׂרָאֵל שִׁי"

שֵׁם יֵה-ו-ה, מְעוֹרֵר אֶת אַרְבַּע אוֹתוֹת שֵׁם א-ד-נ-י. מַד. וְלָמָּה נִקְרְאת 'תְּמָרָה',
 מִשׁוּם שֶׁ"תָּם עוֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף, לְהַגְלוֹתְךָ" (אֵיכָה ד' כ"ב). וּכְמוֹ שְׂאֲמָרוֹ
 (בְּרַכּוֹת נו, ב) הַרְוָאָה תְּמָרִים בְּחֵלֶם תִּמְנוּ עוֹנוֹתֶיךָ שְׁנֶאֱמַר תָּם עוֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן (זו
 הוּזָהר). וְהַשְׁכִּינָה הַקְדוּשָׁה נִקְרְאת תְּמָר כִּנְצָאֵר (ש"ה ש ז, ח) "זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמִתָּה
 לְתְּמָר", כִּאֲשֶׁר הַשְׁכִּינָה בְּיוֹפְיָהּ וּבְשִׁמְחָה (בְּדֵי עֲרֻבוֹת). מַה. אֵלֵא הוֹלֵךְ עִמָּה

נִמְלֵא טַל [מזו], ה"א שְׂכִינְתָא
 נִמְלֵא טַל" וְהָא הִיא הַשְׂכִּינָה

בְּגִלוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ
 בְּגִלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָה וְהַחַיִּים שְׁלָה

אִיהוּ טַל. וְדָא אִיהוּ אוֹת יו"ד אוֹת
 הוּא בְּסוּד טַל, וְזֵה הוּא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת

ה"א אוֹת וְא"ו, וְאוֹת ה"א אִיהִי
 ה"א אוֹת וְא"ו וְאוֹת ה"א הִיא

שְׂכִינְתָא דְלֵא מִחֻשְׁבּוֹן טַל [מזו], אֱלָא
 הַשְׂכִּינָה שְׂאִינָה בְּחֻשְׁבּוֹן טַל"ל, אֱלָא

אוֹת יו"ד אוֹת ה"א וְאוֹת וְא"ו
 אוֹת יוֹד אוֹת הָא אוֹת וְא"ו

דְּסְלִיקוּ אֶתְוֹן לְחֻשְׁבּוֹן טַל"ל. דְּאִיהִי
 עֲלִים הָאוֹתוֹתוֹת לְחֻשְׁבּוֹן טַל"ל, שְׂהִשֵּׁם הַזֵּה

בְּגִלוֹת לְשִׁמְרָה. מזו. טַל הוּא בְּגִמְטְרִיא שֵׁם יוֹד הָא וְאוֹ מִשֵּׁם הַיּוֹד, וְנַעֲלָמָה
 כְּאִן אוֹת ה' שְׂהִיא שֵׁם הַשְׂכִּינָה. מזו. בְּסוּד וְנִקְרַר יוֹצֵא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן
 שְׂג' אוֹתוֹת י-ה-ו בְּמִלּוֹי אֶלְפִין מִסְפֵּר טַל הוּא הַשְּׁפַע הַיּוֹרֵד מִזְעִיר אֲנָפִין לְה"א
 תַּתְּאָה, וְעַל זֶה אָמַר שְׂזָהוּ עֲנִין גְּלוֹת הַשְׂכִּינָה לְהַתְּרַחֲקוּתָהּ מִבְּעֵלָה וְעַל יְדֵי זֶה
 נִמְנַע מִמָּנָה הַשְּׁפַע טַל שֶׁל הַג' אוֹתוֹת י-ה-ו, עַד לְעֵתִיד לְבוֹא שְׂיִהְיֶה הַתְּקוּן
 הַשְּׁלֵם שֶׁתַּתְּקֵרֵב הַה"א תַּתְּאָה לְהַג' אוֹתוֹת י-ה-ו וְעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ

מַלְיָא לְשִׁכְנֵתָא מְנַבְיַעוּ דְּכָל
מְמַלָּא אֶת הַשְּׁכִינָה מִמַּעַן הַנּוֹבֵעַ שֶׁל כָּל

מְקוּרֵין עֲלֵאֵין. מִיד קָם רַעֲיָא
הַמְקוּרוֹת הָעֲלִיוֹנִים, מִיד קָם הַרוּעָה

מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישֵׁין עֲמִיה [מח]. עַד
הַנְּאֻמָּן וְהָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים עִמוֹ. עַד

כָּאן רְזָא דִּיחֻדָּא: "כְּרוּךְ יְהוָה
כָּאן סוּד הַיְחוּד.

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

(תקוני זמר יז, א הקדמה אחרת לת"ז)

שִׁפְעַ וְחִיּוֹת מַהֲט"ל אֹרוֹת דְּזַעִיר אֲנַפִּין, (בְּאֵר לְחַי רֹאֵי). וְעַתָּה מְכַתֵּין אַתָּה בְּגִלּוֹת,
וְאֵינוּ מְשַׁפִּיעַ, וְזֶהוּ סוּד שְׂרָאשֵׁי גְמֻלָּא ט"ל, לֹמַר שְׂאֵין יְחוּד הָעֲלִיוֹן. מַח. כְּדִי
לְעוֹרֵר אֶת הַשְּׁכִינָה, לְצוּרֵךְ הַיְחוּד, וְנַעֲשֶׂה הַיְחוּד שֶׁל הוּי"ה-אֲדָנִי.

וַיְהִי רַעְיוֹא

תְּפִלַּת יְהִי רַעְיוֹן. כִּי עֲתָה עַל יְדֵי לְמוּד הַמַּאֲמָר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ
זְכוּר לְטוֹב הוּא עֵת רַעְיוֹן וְזִמְנָה הַמְּסוּגָל לְקַבֵּל לַת
הַתְּפִלוֹת.

וַיְהִי רַעְיוֹא מִן קְדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא
וַיְהִי רַעְיוֹן מִלְּפָנֵי ה' הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ

דְּכָל קְדִישֵׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין
מְכָל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מְכָל הַנִּסְתָּרִים

סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמִשְׁךְ טֵלָא
נְעֵלָם מֵהַכֵּל. שִׁיתְמִשְׁךְ טֵל

עֲלָאָה מְנִיָּה לְמִלְיָא רֵישִׁיָּה [מט] דְּזַעִיר
הַעֲלִיִּין מִמֶּנּוּ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֵאשׁ שֶׁל זַעִיר

אַנְפִּין, וּלְהַטִּיל | לְחַקְלֵינָא תְּפוּחִין
וּלְהַמְשִׁיד שְׁפַע אֲנָפִין תְּפוּחִין

מט. חס ושלום אסור לדמוות כל דמוות, ועל זה אמר הרשב"י בריש האדרא
רבא את הפסוק (דברים כו, טו) "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה'
מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן". וכל הנאמר הוא רק
לסבר את האזן, ואפילו קושל אינו כי הכל הוא רוחניות דק וצח. ג. חקל -

קְדֵי־שֵׁין בְּנִהִירוֹ דְאֲנַפִּין בְּרַעְוָא
 הקדוש בהארת פנים ברצון

וּבְחֲדוֹתָא דְכֻלָּא. וְיִתְמַשְׁדָּ מִן קְדָם
 ובשמחת הכל. ויתמשד מלפני ה'

עֵתִיקָא קְדֵי־שֵׁין דְכָל [נא] קְדֵי־שֵׁין,
 "העתיק יומין" הקדוש מכל הקדושים,

טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכֻלָּא.
 ונסתר מכל הנסתרים נעלם מהכל.

רְעוּתָא וְרַחְמֵי חֲנָא וְחֶסֶדָּא בְּנִהִירוֹ
 רצון ורחמים חן, וחסד, בהארה

עֲלָאָה בְּרַעְוִיתָא וְחֲדוּהָ עָלֵי וְעַל כָּל
 עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל

בְּנֵי בֵיתִי, וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֵלֵי, וְעַל
 בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיהָ. וַיִּפְרְקִינָנָא מִכָּל
 כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל

שְׂדָה, היא השכינה הקדושה, המקבלת את השפע מהתפארת, התפארת נקרא תפוח הקדוש, שכולל ג' גִּנּוּיִם (נמשל לתפוח הכולל ג' גִּנּוּיִם, לְבָן, אָדוּם, יָרוֹק). נא. הקדוש מכל הקדושים שאין קדוש מקונו, וכן הקדוש של כל הקדושים

עֲקָתֵינוּ בִּישׁוּן דְּיִיתוּן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין
 הַצָּרוֹת הַרְעוֹת שְׂבָאוֹת לְעוֹלָם, וַיְכִין

וַיִּתְיַהֵב לָנָא מְזוֹנָא וּפְרַנְסָתָא
 וַיִּנְתֵּן לָנוּ מְזוֹן וּפְרַנְסָה

מִטְבַּחְתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְזֻלָּא
 טוֹבָה בְּלִי צָרָה וּמִצּוֹקָה, מִהַמְזַל הַעֲלִיּוֹן,

דְּכָל מְזוֹנֵי בֵּיהּ תִּלְיִן. וַיִּשְׁזַבְּיֵנוּ
 שְׁכָל הַמְזוֹנוֹת מְמוֹנָה מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצְלִיבֵנוּ

מֵעֵינָא בִּישָׂא וּמִחֲרָבָא דְּמִלְאָךְ
 מַעֲיִן הַרְעָה, וּמִחֲרָב מִלְאָךְ

הַמּוֹת וּמְדִינָה שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתִּי לָנָא
 הַמּוֹת, וּמִהַדִּין שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתֵּן לָנוּ,

וּלְכָל נַפְשֵׁתָנָא חֲנָא וְחֶסֶדָא וְחַיִּי
 וּלְכָל נַפְשׁוֹתָנוּ, חֵן וְחֶסֶד, וְחַיִּים

אַרְיִכִי וּמְזוֹנֵי רוּיְחִי וְרַחֲמֵי מִן
 אַרְכִים, וּמְזוֹנוֹת, בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים,

קְדָמִיָּה. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן,
 מִלְּפָנֵינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אָמֵן וְאָמֵן.
 אָמֵן וְאָמֵן.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים שֵׁיֵאמַר הָאָדָם בְּכָל יוֹם אַחֵר תִּיקוֹן חֲצוֹת
 לְשׁוֹן זֶה אֲשֶׁר הוּבָא בְּזוּהָר (פְּרֻשֶׁת נַחֲוִיב) דָּף ס"ה ע"א, וְכֵן בְּזוּהָר
 פְּרֻשֶׁת פְּקוּדֵי דָף רכ"ז ע"א, וּבְדָף רס"ח ע"ב). וְאִם לֹא אוֹמְרוּ אַחֵר תִּיקוֹן
 לְאָה, יֵאמַר בְּשַׁחֲרִית קוֹדֵם הַתְּפִלָּה, וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים
 טוֹבִים, כִּי דְבָרִים אֵלּוּ עֲמוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְבִּין סוֹדֵם שֶׁל
 דְּבָרִים אֵלֶּה יוֹדֵעַ כַּמָּה תוֹעֵלֶת גְּדוּלָּה נַעֲשֶׂה בְּאַמִּידָתָם לְתַקוּן
 אוֹתוֹ הַיּוֹם, בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים.

(בְּן אִישׁ חֵי מִקֵּץ י"ב, וּבְשׁו"ת רב פְּעָלִים (בְּחֻלְק סוּד וְיִשְׂרָיִם) הָאָרִיף לְבָאֵר אֶת
 הַמְּאָמֵר הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְכַתֵּב שֶׁם שָׂהָה אַחַד הַמְּאָמְרִים הַקְּשִׁים בְּיוֹתֵר בְּזוּה"ק, עַכְתָּ"ד,
 וְכַאֵן הַבֵּאֵנוּ בְּאוֹר הַמְּלִים עַל קִצָּה הַמְּזֻלָּג, וְתֵן לְחֶכֶם וְיַחֲכֶם עוֹד).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיָנִי: אַרְיֵמִית
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַרְיֵמִית

כִּי מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת נִשְׁפָּעוֹת. נב. הִנֵּה מְרֹב הָעֵלֶם הַסּוּד הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה, לֹא
 אִמְרוּ אֵלָּא כְּמוֹ בְּדָרְךְ תְּפִלָּה, וְעַיִן שָׁם בְּאוֹר עֲמוּק עַל תְּפִלָּה זֹאת, (רַמְח"ל גְּגוּ
 הַרְמִיח"ל). נב. מְבוּא: בְּאוֹר הַמְּאָמֵר הַנִּזְכָּר מִתְאַר אִיךְ מִדַּת הַחֻכְמָה שְׁהִיא
 הַמְּחֻשָּׁבָה וְהַשְׂכָּל הָעֵלְיוֹן שֶׁל הַקַּב"ה כְּבִיכּוֹל, מְנַסָּה לְהַשִּׁיג אֶת רְצוֹן ה', וּבְכָךְ
 הִיא זוֹכָה שְׁה' נוֹטֵעַ בָּהּ אֶת הַיְכָלֶת לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ מְעַט מִן הַמְּעַט, וְזֶה מְלַמֵּד
 אוֹתֵנוּ כַּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְדַבֵּק בֵּה' יְתִבְרַךְ, אֲמַנֵּם כְּאֲשֶׁר הָאָדָם מִתְחִיל לְרַדֵּף וּלְהַשִּׁיג
 אֶת ה', פְּרָסָה וּמְחִיצָה נִפְרָסֶת לְפָנָיו, וּמוֹנַעַת מִמֶּנּוּ אֶת הַדְּרָךְ הַנְּכֻנָּה, שְׂרַק
 כְּאֲשֶׁר יֵשׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת לְהַשִּׁיג אֶת דְּרָךְ ה', אֲזִי הוּא מִתְעוֹרֵר עוֹד יוֹתֵר
 שְׂבַעֲתַיִם, וְחֻשְׁקוֹ וְכִיסוּפָיו גּוֹבְרִים, וּלְבַסוּף הוּא בְּאֶמֶת
 זוֹכָה שְׁה' נוֹטֵעַ בּוֹ הַיְכָלֶת, אֲשֶׁר הַרְצוֹן הָעֵלְיוֹן יִשְׁפַע לְשָׁם

יְדָאֵי [נד] בְּצִלוֹתֵינוּ לְעֵלָא [נה], דְּכַד
 יְדִי, בְּתַפְלוֹת, לְמַעְלָה, שְׁכַאֲשֶׁר

רְעוּתָא עֵלָא לְעֵלָא לְעֵלָא קִימָא
 הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עוֹמֵד

עַל הַהוּא רְעוּתָא דְלֵא אֲתִידַע וְלֵא
 עַל אוֹתוֹ הַרְצוֹן שְׁלֵא נִדְעַע וְלֵא

אֲתַפְס כְּלָל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסַתִּים
 נִתְפַס כְּלָל לְעוֹלָם. הָרֵאשׁ הַסְתוּם

- יְתִיר לְעֵלָא, וְהַהוּא רִישָׁא אֲפִיק
 בְּיוֹתֵר לְמַעְלָה וְאוֹתוֹ הָרֵאשׁ הוֹצִיא

מָא דְאֲפִיק וְלֵא יְדִיעַ, וְנִהִיר מָא
 מַה שְׁהוֹצִיא, וְלֵא נִדְעַע, וְהֵאִיר מַה

דְּנִהִיר כְּלָא בְּסַתִּימוֹ, רְעוּ דְמַחְשְׁבָה
 שְׁהֵאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלָם. וְרַצוֹן הַמַּחְשְׁבָה

עֵלָא - לְמַרְדָּף אֲבַתְרָה וְלֵא תִנְהַרָא
 הָעֲלִיּוֹנָה, לְרַדָּף אֲחֵרֵיוֹ לְקַבֵּל הָאֲרָה

לְעַד, אָמֵן. [הִיסוּד מִסֵּד מוֹתוֹף סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהֵר'ן]. נַד. כְּמוֹבָא בְּזוּהַר פְּרִשְׁתָּא
 יְתֵרוֹ, שְׁיֵשׁ לְהָרִים אֵת " הָאֲצַבְעוֹת בְּתַפְלָה לְפָנֵי ה', אֲשֶׁר הִקָּה כְּנֶגֶד " סְפִירוֹת.
 וּבְמִקוֹם אַחַר בְּזוּהַר אָמַר שְׁאִסוּר לְהָרִים אֵת הַיָּדִים בְּרַקְנֵיָא שְׁלֵא לְצַרְף הַתַּפְלָה.
 נַה. כְּלוֹמַר שֶׁהַתַּפְלָל לְפָנֵי ה' יְתַבְרַךְ שְׁגִלּוֹי הַסּוּדוֹת הָאֵלוֹי יְהִיו לְרַצוֹן וּלְנַחַת רוּחַ

מִנֵּה. חֵד פְּרִיסוֹ אֶת־פְּרִיס, וּמְנוֹ
מִמְנוֹ. כְּעֵין מָסֹךְ אֶחָד, נִפְרָס, וּמְתוּךְ

הֵהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדִּיפוֹ דִּתְהִיא
אוֹתוֹ הַמְּסֹךְ עַל יְדֵי רְדִיפַת זו

מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עֵד
הַמְּחֲשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה מְגִיעַ וְלֹא מְגִיעַ עֵד

הֵהוּא פְּרִיסָא, נְהִיר מְאִי דְנְהִיר וְנִי,
אוֹתוֹ הַמְּסֹךְ וּמְזָה הָאִיר מַה שְּׁהָאִיר

וּבְרִין תְּהוּא מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה נְהִיר
וּכְשֶׁקְּבֻלָּה אוֹתָהּ הַמְּחֲשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה הִיא עֲתִיק מְאִיר

בְּנְהִירוֹ סְתִים דְּלֹא יְדִיעַ. וְהֵהוּא
בְּאוֹר סְתוּם שְׁלֹא נוֹדַע וְזו

מִחֲשָׁבָה לֹא יָדַע, כְּרִין בְּטִשׁ הָאִי
הַמְּחֲשָׁבָה לֹא יָדַע וְאִינוֹ מְשִׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר, אִזְ הֵכָּה אוֹתוֹ

נְהִירוֹ דְּמִחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶת־יָדַע,
הָאוֹר שֶׁהוּא סוּד הַמְּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַעַה

בְּנְהִירוֹ דְּפְרָסָא דְּקִימָא דְּנְהִיר מְמַה
הֵכָּה בְּהָאֲרַת מָסֹךְ הָעוֹמֵד וְהָאִיר מְמַה

לְכַנּוּ. נוּ. פְּרוּשׁ שְׂמִקְבַּל הָאֲרָה מוּעָטַת רַק כְּמַה שֶׁהוּא רְאוּי לְקַבֵּל.

דְּלֹא יִדְיַע [נז], וְלֹא אֶתִידַע [נח] וְלֹא
שְׂאִינוּ יְדוּעַ וּמִשְׁגַּח, וְלֹא נוֹדַע

אֶתֶנְלִיא [נט], וְכִדִּין הָאֵי נְהִירוֹ
הַתְגַּלְהָה וְאֵז זָה הָאוֹר

דְּמַחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶתִידַע [ס], בְּמִשׁ
שֶׁל הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַעַה הִכָּה פַעַם ב'

בְּנְהִירוֹ דְּפָרִיסָא, וְנְהִרִין כְּחֻדָּא,
הַמְסָדָה הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוֹ כּוֹלֵם כְּאֶחָד בְּהָאֲרַת

וְאֶתֶעְבִּירוֹ תִשְׁעָה הַיְכָלִין, וְהַיְכָלִין -
וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ תִשְׁעָה הַיְכָלוֹת וְאֵלּוּ הַהַיְכָלוֹת

לָאוּ אֲנּוּן | נְהוֹרִין [סא], וְלָאוּ אֲנּוּן
אֵינָם אֲוֹרוֹת וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת

רוּחִין, וְלָאוּ אֲנּוּן | נְשַׁמְתִּין, וְלָאוּ
רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נְשַׁמוֹת וְלָאוּ

נו. כְּלוֹמֵר שֶׁהַמוֹחָא סְתִימָאָה דְּאֲרִיךְ קַבֵּל ג' הָאֲרוֹת, הָאֲרָה א' קַבֵּל מֵאִינוּ יְדוּעַ כְּלָל. נח. הָאֲרָה ב' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נוֹדַע וְהֵינּוּ מְרִישָׁא דְּלֹא אֶתִידַע. נט. הָאֲרָה ג' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִתְגַּלְהָה, וְהֵינּוּ מִהַכְּתָר דְּאֲרִיךְ. ס. הָאוֹר שֶׁל אֲרִיךְ הִנְתְּקוֹן בְּהָאֲרַת רִישָׁא דְּלֹא אֶתִידַע [רד"א] הַנְּקָרָא מַחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַע מֵהוּתוֹ. סא. לֹא נְקָרָאִים אֲוֹרוֹת בְּבַחֲיִנַת נְפֶשׁ.

אֵת מֵאֵן דְּקִימָא בְּהוּיִסְבֵּי. רְעוּתָא
 יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון

דְּכָל תְּשַׁעָּה נְהוּרִין וְסַגְּוֹ דְּקִימֵי בְּלָהוּ
 של כל תשעה האורות, שעומדים כלם

בְּמַחְשָׁבָה^[סד], דְּאִיהוּ חַד מְנִיָּהוּ
 בלח המחשבה שהוא אחד מהם

בְּחֻשְׁבָּנָא בְּלָהוּ לְמַרְדָּף בְּתַרְיָהוּ וְסַחְוֵי
 בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם

בְּשַׁעֲתָא דְּקִימֵי בְּמַחְשָׁבָה^[סו], וְלֹא
 בזמן שעומדים במחשבה ואינם

מְתַדְּבָקוּ וְלֹא אֶתִידְעוּ. וְאֵלִין לֹא
 משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלין לא

קִימֵי לֹא בְּרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה
 קימים לא ברצון ולא במחשבה

סב. לפי שהם בחינת יחידה כתר דכללות דאצילות. סג. אשר ט' ההיכלות האלו, הקה שרש לט' הספירות התחתונות. סד. שהיא חקמה דאצילות. סה. לרדף אחרי התשע ספירות דארין כדי לקבל הארה והשפעה מהם. סו. בשעה שהם בסוד מוחין הנקראים מחשבה אז נמשכים אליהם מוחין חדשים.

עֲלָאָה, תַּפְסִין בַּהּ וְלֹא תַפְסִין [סז].
 הָעֲלִיּוֹנָה תּוֹפְסִים בַּהּ מְעַט הָאָרֶה וְלֹא תוֹפְסִים.

בְּאֵלֵינוּ קִיָּמִי כָל רְזֵי דְמַהִימְנוּתָא.
 בְּאֵלוֹ נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה

וְכָל אֲנוּן | נְהוּרֵין מְרוּזָא דְמַחְשְׁבָה
 וְכָל אוֹתָם הָאוּרוֹת מְסוּד הַמַּחְשְׁבָה

עֲלָאָה וְלַתְתָּא, כְּלָהּ אֶקְרוּן אֵין
 הָעֲלִיּוֹנָה, מְשֵׁם וּלְמַטָּה כּוֹלָם נִקְרָאִים בְּעֶרְכָם אֵין

סוּף [סח], עַד הַכָּא מְטוּן נְהוּרֵין [סט] וְלֹא
 סוּף. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּדִקוּת וְלֹא

מְטוּן, וְלֹא אֶתִידְעוּן, לָאוּ הַכָּא
 מְגִיעִים, וְלֹא נוֹדְעִים מֵהוּתָם, אֵין כְּאֵן הַשְּׁגָה

רְעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָה. כִּד נְהִיר
 שֶׁל רְצוֹן וְלֹא הַשְּׁגָה שֶׁל מַחְשְׁבָה כְּאֶשֶׁר מְאִירָה

סז. וְלֹא נִקְרָאת תַּפְסִיָּה. סח. בְּאֵלוֹ הַהִיכְלוֹת נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה, אֲשֶׁר מְלַמְּדִים אֶת דְּרָכֵי ה', וְכָל אוֹתָם הִיכְלוֹת, הֵמָּה מְגִיעִים מִכֶּף שְׁהַמּוֹחֶשֶׁבָה הַזֹּאת יוֹרְדֵת וְעוֹלָה לְהַדְבִּק בְּרִצּוֹן הָעֲלִיוֹן וְאֵינָה נְחָה מִלְּהַשִּׁיג אֶת ה', וְהֵם כָּל כֶּף זָפִים וְעַמּוּקִים, עַד אֲשֶׁר הֵמָּה נִקְרָאִים בְּכַחֲנִית אוּר אֵין סוּף, שְׁלֹא נִתֵּן לְהַשְׁגָּה. סט. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל וְנִחְשָׁב כְּאֵלוֹ לֹא הִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם. ע. כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמָרוּ עַל הַהִיכְלוֹת הַנּוֹפְרִים, אֲשֶׁר לֹא יוֹדְעִים, אֵי אֶפְשֶׁר

מִחֲשֶׁבֶת, וְלֹא אֶתִידַע מִמָּאן דְּנִהִיר,
 המחשבה ולא נודע לו מי מאיר

בְּדִין אֶת־לִבִּשׁ וְאִסְתִּים גּוֹ בִינָה
 אַז מַתְּלִבֵּשׁ וְנִעְלַם בְּתוֹךְ בִּינָה

וְנִהִיר לְמָאן דְּנִהִיר, וְאֵעִיל דָּא בְּדָא
 ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה

עַד | דָּאֵתְכִלְלוּ פְּלָחוּ פְּחֻדָּא [עא]
 עד שנגללים ונחשבים כולם לאחד

וְבִרְזָא דְקַרְבְּנָא [עב] בְּד סְלִיק, פְּלָא
 ובסוד הקרבן באשר עולה עשן הקטורת, כולם -

אֶתְקִשְׁר דָּא בְּדָא, וְנִהִיר דָּא בְּדָא,
 וקשרים זה בזה ומאירים זה בזה,

להרהר בהם ולא לחשוב עליהם, מרוב העומק שבהם והסתרתם הנעלמה.
עא. באשר מדת החכמה העליונה, שהיא המחשבה הנזכרת, מקבלת הארה מהרצון העליון, אכןם היא לא משיגה באמת מהיכן היא קבלה את אורה, ואי כשיש בה אור ושיפע, היא מתלבשת במדת הבינה, ואי החכמה מאירה למידת הבינה, שגם היא לא כל כך משגת, והמה מתחברים זה בזה, עד אשר הטה נעשים ממש דבר אחד ומאחד. ובנגלה רואים שהבינה מבארת את החכמה שאדם למד [כמובא בגר"א במשלי]. **עב.** אשר קרבן הוא מלשון קרוב, וזהו סוד הקרבן אשר עולה לפני ה', שפסרת הקרבן, הוא ליחד את הבינה במחשבה ואת המחשבה ברצון העליון, ומאירים כלם זה בזה, ואי כלם רק בעליה מעלה מעלה, ומדת החכמה דבקה במדת הפתר אשר היא הרצון העליון של הקב"ה,

בְּדִין קִיָּמִי כִּלְהוֹ בְּסֻלְיָקוֹ, וּמַחֲשָׁבָה
 אֲז עוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסוּד עֲלֵיהָ וְהַמְחַשְׁבָּה

אֶתְעַטֵּר בְּאֵין סוּף^[עג]. הֵהוּא נְהִירוֹ
 עוֹלָה וּמִתְעַטֵּרֶת בְּאֵין סוּף. זֶה הָאוֹר

דְּאֶתְנַהִיר מִנֵּה מַחֲשָׁבָה עֲלֵאָה^[עד]
 שְׁמֵאִירָה מִמְנוּ מַחֲשָׁבָה עֲלִיּוֹנָה

(דְּלֵא אֶתִידַע בְּהַ כְּלָל) אֶקְרִי אֵין
 (שְׁלֵא) נוֹדַע בְּהַ כְּלָל) נִקְרָא אֵין

סוּף^[עה], וּמִנֵּה אֶשְׁתַּבַּח וְקִיָּמָא, וְנַהִיר
 סוּף וּמִמְנוּ נִמְצָא וְנִנְאָצַל וּמְקִיָּם וּמֵאִיר

לְמֵאן דְּנַהִיר, וְעַל דָּא כְּלֵא קָאִים^[עו],
 לְמִי שְׁמֵאִיר וְעַל סוּד זֶה הַכֹּל עוֹמֵד,

זַכָּאָה חוּלְקִיהוּן דְּצַדִּיקָא^[עז],
 אֶשְׁרֵי וְזַךְ חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים

אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא אֵין סוּף. **עג.** בְּסוּד עֲלֵיתָ הַשְּׁפַע לְמַעְלָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ
 בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וְאֵז הֵם נִכְלָלִים בְּמִשְׁפִּיעַ הָעֲלִיוֹן וּמְקַבְּלִים הַשְּׁפַע מֵאֵין סוּף
 בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת. **עד.** הַנִּקְרָאת עֲתִיק. **עה.** הוּא הָעוֹלָם הַנִּקְרָא
 אָדָם קְדָמוֹן וְלֹא הָאֵין סוּף מִקֹּשׁ [כָּל עוֹלָם הַנִּעְלָם כְּלָפִי הָעוֹלָם שֶׁתַּחְתּוֹיֵן נִקְרָא
 בְּחִינַת אֵין סוּף, כִּי נִעְלָם וְלֹא מְשֻׁבָּה]. **עו.** וְעַל סוּד הַקְּרִבּוֹנוֹת עוֹמְדִים כָּל
 הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ חַז"ל עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל
 הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֶסֶדִים. **עז.** אֶשְׁרֵי חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר רוֹדְפִים

בְּעֵלְמָא רִין וּבְעֵלְמָא דְאַתֵּי יַעֲחָא.

בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בְּמַחְשַׁבְתֶּם אַחֲרֵי רְצוֹן ה', בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּבְזִכְוֹתֶם יְבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי הַבְּנִין נֶעֱשֶׂה בְּכַח רוּחֵנוּ בְּבַחֲיֵינָת הַכְּתוּב "וְאֵנֹכִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב", הֵינּוּ עַל יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה מֵהַשָּׁמַיִם וְהַשָּׁמַיִם, הַגִּם שְׁאֲנוּ בְּצַעַר גְּלוּתֵנוּ, בְּזָה יְבִנוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַעֲתִיד לְבֹא כָּל אֶחָד יִכִּיר כּוֹחַ תְּפִלָּתוֹ וְתוֹרָתוֹ בְּעַד הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה וְהַגְּאֻלָּה וְזֶהוּ שְׁאָמַר "כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה", וְאִזּוֹ הָיְתָה הָאָרֶז פְּנִים בְּפְנִים כְּמוֹ שְׁאֲנוּ מִתְּפִלָּים אוֹר פִּינִיךְ עֲלֵינוּ אֲדוֹן נֶשְׂאָה, (וּפְּכִי אוֹר - הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים ז"ע). עַח. וּבְזִכְוֹת עֲסָקְנוּ וְלִימוּדֵנוּ בְּתוֹרַת הַסּוּד יָקִים בְּנוֹ הַבְּטַחַת הַרְעִיָּא מְהֵימְנָא וּבִגְיוֹן דְּעֵתֵי דִין שְׁרָאֵל לְמַטְעֵם מְאִילְנָא דְחַי דְּאִיְהוּ, הַאִי סִפְרָה הַזֶּהר יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וּבְעוֹד מִקוֹמוֹת בִּזְהַר אָמַר הַרְשָׁבִי ז"ע שְׁפָל בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ וְהַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה תְּלוּיָהּ בְּלִמּוּד הַזֶּהר בְּלִבְד. וְאֵלּוּ דְבָרֵי הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב צָמַח ז"ע, וּז"ל: כִּי גְלוּי חֲכָמָה זֹאת עֵתָהּ בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא כְּדִי שִׁיְהִי לָנוּ מִגֵּן עֵתָהּ לְאַחַז בְּלִבְבֵי שְׁלָם בְּאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמִים... וְעֵתָהּ (אָנּוּ) רַחוּמֵי מְשַׁרְשׁ הַעֲלִיּוֹן כְּמוֹ הַשְּׁמַרִים בְּתוֹךְ הַחֲבִירוֹת, מִי יִגַּן עֲלֵינוּ אִם לֹא קְרִיאַתְנוּ בְּחֲכָמָה זֹאת הַנְּפִלְאָה וְהַעֲמָקָה, וּבְכַרְט עַל דְּרָף שְׁכַתְבַּת הַרְבִּי ז"ל (הָאָרֶז הַקְּדוּשׁ) שֶׁהַנְּסִתְרוֹת נֶעֱשׂוּ עֵתָהּ כְּמוֹ נִגְלוֹת, עַכ"ל. וְהַרְחִקוּן יַרְחִם עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַח לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּקִרְבָּה אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב לְבָשָׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל כְּתוּב "הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשִּׁיב לָב אָבוֹת עַל בְּנִים וְלִבְנֵי עַל אָבוֹתֶם", וְכִמּוֹ שְׁכַתוּב (רַש"י תְּהִלִּים מ"ג ג') "שְׁלַח אוֹרָךְ וְאַמְתָּךְ", 'אוֹרָךְ' מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא נְבִיא אֲמֹת וְנִצְמֹן, הַמְּנִיחַ יַחְוֵנִי וְיַבְאֵנִי אֵל עִם קְדָשִׁיךְ וְאֵל מִשְׁכַּנְתִּיךְ, וְיִשְׁמַחֵנוּ ה"א בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּבְמַלְכוּת דָּוִד מְשִׁיחוֹ וְעַל כִּסְאוֹ לֹא יִשְׁבּוּ זָרִים וְעָרֵב רַב, וְלֹא יִנְחֲלוּ אַחֲרָיִם אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ נִשְׁבַּעְתָּ שְׁלֹא יִכְבֶּה נֶרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְתַחֲזֶנָּה עֵינֵינוּ בְּהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד מְלְכוּת שְׁמִיִם עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּקִרְבּוֹ בְּמַהֲרָה דִּין אָמֵן (זוֹ הוֹזְהַר).

"בְּרֵאשִׁית תִּמּוֹן" תִּיקוֹן מ"ח מִתִּיקוֹנֵי זוֹהַר הַשָּׁלֵם וְהַמְּבֹאֵר

סְגוּלָה גְדוּלָה לְקִרְאָה בְּכָל יוֹם זוֹהַר תִּיקוֹן מ"ח
(תִּיק"ז דף פ"ה.), מִשְׁבָּעִים הַתִּיקוֹנִים

לְתַנְּא הָאֱלֹקֵי אֹר עוֹלָם
רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זִיע"א.

וְאָמְרוּ גְדוּלֵי הַמְּקַבְּלִים מִהָאֹר הַמְּפֹלָא
רַבְּנֵי הָאָר"י ז"ל, לְאָמְרוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְהָאֲרַת
הַנְּשָׁמָה, וּמִסְגָּל לְתִיקוֹן הַבְּרִית וְלִזְכוּת לְטַהֲרָה
עֲלִיוֹנָה.

הִנֵּה הַסְּגוּלָה הַזֹּאת מוֹנַחַת לְפָנֶיכֶם, לְמַעַן תִּהְיֶה בָּהּ בְּכָל עֵת

יוֹצֵא לְאֹר עַל יְדֵי "מְפַעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי" בְּעִידָה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א,
אִייר תשע"ב לפ"ק

סְגוּלָה גְדוּלָה לְקָרָא בְּכָל יוֹם זוֹהַר הַקְדוּשׁ שֶׁל
תְּקוּן מ"ח מִסְפָּר תְּקוּנֵי הַזֹּהַר, שֶׁהוּא אֶחָד מִשְׁבָּעִים
הַתְּקוּנִים שֶׁכְּתַב אֹר הָעוֹלָם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי
רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א בְּסִפְרוֹ.

וְאֵלּוּ הֵן הַמַּעֲלוֹת לְכָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְרָא תְּקוּן זֶה
מִדֵּי יוֹם וּבִפְרָט אִם יֹאמַר אוֹתוֹ לְאַחַר הַתְּפִלָּה:

- א. ירום מזלו ולא יתמוטט.
- ב. יאליח בכל הרכיו.
- ג. לא יבוא לידי חסרון פים ועניות.
- ד. כל אויביו יפלו תחתיו.
- ה. לא יראה מיתת בניו.
- ו. זוכה ומתקן נפשו רוחו ונשמתו.
- ז. פחות הטומאה (אשר הם המקור לכל הרע ולכל הצרות והבעיות)
מתרחקים ממנו.
- ח. ינצל ממקרה לא טהור.
- ט. מועיל מאד לתקן את עוון פגם הברית, ובפרט באותו היום.
- י. לא יחלה במחלת הנפילה.
- יא. יזכה ליראת שמים.
- יב. יזכה לאריכות ימים ושנים.
- יג. יזכה לעולם הבא.

בְּרֵאשִׁית, תִּמְנֵן תִּרְ"י תִּמְנֵן שֶׁבַת"ת^[א],

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּרְ"י, שָׁם שֶׁבַת"ת,

בְּנוּנָא דָא בְּרֵאשִׁית"ת בְּרֵאשִׁית"י^[ב]:

כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵאשִׁית"ת,

וְאִינוּן תִּרְי שֶׁבַתוֹת^[ג], עֲלֵייהוּ אֲתִמֵּר

וְהוּ שְׁתִי שֶׁבַתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת ל"א):

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

"וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

א. בְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית"ת יֵשׁ אוֹתִיּוֹת תִּרְ"י, וְיֵשׁ אוֹתִיּוֹת

שֶׁבַת"ת, וְרוּמוֹז עַל שְׁתֵי שֶׁבַתוֹת, שְׁמִדְבַר בְּזֶה הַמֶּאֱמָר,

עַל הַשְּׂכִינָה תִתְּאָה הִיא הַמְּלָכוֹת וְזֶה "וְשָׁמְרוּ בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת" וְעַל הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא הַבִּינָה

וְזֶה "לְעֵשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת", וְעֵינֵן לְעִיל תְּקוּן י"ט (דף מ

ע"ב) דְּאֶמַר שָׁם שֶׁבַת הַגְּדוֹל בִּינָה, שֶׁבַת הַקָּטָן

מְלָכוֹת. וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא (יתרו צ"ב ע"א) דְּשֶׁבַתָּא

דְּיוֹמָא הוּא שֶׁבַת עֲלָאָה וְשֶׁבַתָּא דְלִילָא הוּא שֶׁבַת

תִּתְּאָה (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). ב. כֵּן הוּא גִירְסַת הַכֶּסֶף מְלָךְ,

וְהַבִּיאוּ לְהִלְכָה הַבְּאָר לְחֵי רוּאֵי. ג. וְאֵלוּ הֵן שְׁתֵי

שֶׁבַתוֹת, שֶׁבַת עֲלִיּוֹנָה וְשֶׁבַת תַּחְתּוֹנָה, בִּינָה וּמְלָכוֹת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר, תִּרְיִן
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי
 זְמַנֵּי אֲדָכִיר הַכֹּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
 הַזְכִּיר כֵּאן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד
 שְׂכִינָתָא עֲלָא וְתַתָּא^[1], לְדַרְתָּם
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִינָה וְהַתַּחְתּוֹנָה. "לְדַרְתָּם",
 מֵאִי לְדַרְתָּם^[1], אֵלָא זַכָּאֵי אִיהוּ מֵאן
 מֵהוּ לְדַרְתָּם? אֵלָא זַכָּאֵי הוּא מִי
 דְעֵבִיד לֹון דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתַרִּי בְּתִי
 שְׁעוּשָׂה לְהֵם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשַׁנֵּי בְּתִי
 לְבֵא^[1], וְאֵתְפְּנֵי מֵתָמֵן יֵצֵר הָרַע
 הַלֵּב, וּמֵתְפִנֶּה מִשָּׁם יֵצֵר הָרַע

(כּפּסא מְלֹךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ד. שְׂכִינָה הָעֲלִינָה שְׁהִיא
 הַבִּינָה, וְכֶנֶגֶד שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁהִיא הַמְּלָכוּת, (כּפּסא
 מְלֹךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ה. לְמָה כְּתוּב מֵלֵת לְדַרְתָּם חֲסֵר ו' ?
 – מְלִשׁוֹן דִּירָה – כְּאוֹמֵר לְדוֹר תָּם, לְגוֹר שָׁם. ו. לְבִינָה
 וְלִמְלָכוּת, וְה' עֲלָא, וְה' תַּתָּא – כְּנֶגֶד שְׁנֵי בְּתִים
 יֵשׁ בַּלֵּב, כְּמוֹ שְׁכָתוּב בְּתִיקוּ"ז (דף ס"ג ע"ב – כּפּסא מְלֹךְ,
 בְּאֵר לַחֵי רוּאִי).

דְּאִיְהוּ חֲלוּל שַׁבַּת^[1], בְּרִית עוֹלָם
שהוא חלול שַׁבַּת, בְּרִית עוֹלָם,

דָּא צְדִיק, דְּשִׁרְיִין תְּרוּיְהוּ
זה צדיק, ששורים שְׁנִיָּהֶם

עֲלֵיהּ, חַד לְאִמְלָאָה לִּיהּ וְחַד
עליו, אחד למלא אותו, ואחד

לְאִתְמַלֵּיא מִיְנִיהּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
להתמלא ממנו. בני ישראל

אֵינּוּן תְּרִין בְּלִיִּין נְצַח וְהוּד,
הם כנגד שתי פליות - פנימיות נצח והוד,

בְּנֵי דְיִשְׂרָאֵל עֲמוּדָא סָבָא
בנים לישראל עמוד סבא -

דְּאִמְצַעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
האמצעי - תפארת, שלש פעמים שביעי שביעי

ז. כְּדִלְקָמֵן שְׁצָרִיךְ שִׁתְּרַחֵק מֵהַכַּעַס וְעֲצָבוֹת דְּטָחוּל וְכַבֵּד וּמְרָה, ס"מ כְּבֵד כּוּעֵס, וּמְרָה זֹרְקַת בּוּ טָפָה, שְׁהוּא חֲלוּל שַׁבַּת מִבְּעִיר אֵשׁ הַכַּעַס בְּגוּפוֹ, וְאִם מְתַקֵּן לָהֶם דִּירָה נְאָה, אֲזִי שׁוּרִים שְׁנִיָּהֶם עַל צְדִיק יִסּוּד הָעוֹלָם (כֶּסֶף מֶלֶךְ, בְּאֵר יִצְחָק וּמְפָרְשִׁים).

שְׁבִיעֵי אֱלֹיִן תִּלְתַּת אֲבֹתָיָן^[ח], עֲנַג
 שְׁבִיעֵי אֱלוֹי שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנַג

שַׁבָּת^[ט] וְנִזְהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶיךָ לְהַשְׁקוֹת
 שַׁבָּת "וְנִזְהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶיךָ לְהַשְׁקוֹת

אֶת הַגָּזֵן^[י], וְנִזְהָר, אֵיךְ נִזְהָר וְאֵיךְ
 אֶת הַגָּזֵן^[י] (בראשית ב י), וְנִזְהָר, יֵשׁ נִזְהָר וְיֵשׁ

נִזְהָר, אֵיךְ נִזְהָר דְּאֵתְקָרִי נִזְהָר
 נִזְהָר, יֵשׁ נִזְהָר הַנִּזְהָר נִזְהָר

פְּלִגְיוֹ, וְאֵיךְ נִזְהָר דְּאֵתְקָרִי נִזְהָר
 פְּלִגְיוֹ, וְיֵשׁ נִזְהָר הַנִּזְהָר נִזְהָר

ח. אֲבֹתָיָם - חֹסֵד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תְּפָאֶרֶת.
 ט. עֲתָה מְפָרֵשׁ גַּם שְׁאָר עֲנִינֵי שַׁבָּת, וּמְפָרֵשׁ תְּחִלָּה
 סוּד עֲנַג שַׁבָּת, - עֲנַג רְאשֵׁי תְבוּת: ע' עֵדֶן, נ" נִזְהָר,
 ג' גֵּן (כִּסּוּא מְלֶךְ, בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי, כְּמִבּוֹאֵר בְּזוּהַר בְּרֵאשִׁית כ"ו
 ע"א). י. הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב בְּזוּהַר (עֲקֹב רַע"ג ע"א), לְמִיכָל
 תִּלְתַּת סְעוּדוֹתֵיךְ בְּשַׁבָּת בְּרֹזָא דְעֲנַג שַׁבָּת, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב:
 "אֲזַי תִּתְעַנֵּג עַל ה'" שְׁלֹזָה נֶאֱמַר: "וְנִזְהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּזֵן", וּמֵאֵן דְּלֹא מְקִיָּם לוֹן וְאֵיךְ לִי
 לְקִיָּמָן, אֵיךְ הַפֶּךְ לִי "עֲנַג" ל"נַג"ע", וּבְהַפֶּךְ אִם
 מִתְקַן וּמֵעֲנַג כְּרֹאזֵי אֲזֵי שׁוּרָה עָלָיו שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת

קְדוּמִים^[יא], עֵדוֹן עֲלָאָה^[יב] עֲלֶיהָ
קְדוּמִים, עֵדוֹן עֲלִיוֹן עֲלִיו

אִתְמַר עֵין לֹא רְאָתָה אֱלֹהִים

נְאֻמַר (ישעיה סד) "עֵין לֹא רְאָתָה אֱלֹהִים"

זוּלְתָךְ^[יג], הָאִי נְהָר אִיהוּ ו'^[יד],
זוּלְתָךְ", זֶה הַנְּהָר הוּא אוֹת ו',

דְּנִפִיק מֵעֵדוֹן עֲלָאָה דְאִיהוּ א'^[טו],
הִיוצֵא מֵעֵדוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁהוּא אוֹת א',

וּמֵהֶפֶךְ מִנְגַע לְעוֹנָג (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). יא. הִיסוּד נִקְרָא
נְהָר, יֵשׁ נְהָר וְיֵשׁ נְהָר, יֵשׁ נְהָר הַנְּקָרָא (תְּהִלִּים מ"ו):
"נְהָר פְּלָגִיו" הוּא יְסוּד ז"א - [ז'עִיר א'נְפִין], שְׁמִקְבֵּל
הָאֲרוֹת מַחְסֵד וּגְבוּרָה, תְּפֹאֲרַת נִצַּח וְהוּד, הַנְּקָרָאִים
"פְּלָגִי מִים", וְיֵשׁ נְהָר הַנְּקָרָא נַחַל קְדוּמִים, יְסוּד
דְּבִינָה הִיוצֵא מֵעֵדוֹן מֵאֲבֵא-חֲכֵמָה הַנְּקָרָא תוּרָה
קְדוּמָה, (כִּסּא מְלָךְ, בְּאֵר יִצְחָק). יב. הוּא כְּתָר שְׁהוּא עֵדוֹן
לְגַבֵּי חֲכֵמָה (כִּסּא מְלָךְ). יג. וְעַל הָאִי עֵדוֹן עֵילְאָה
אִתְמַר "עֵין לֹא רְאָתָה אֱלֹקִים זוּלְתָךְ", וְאִמַר הַכָּא,
כִּי מִי שְׁמִקִּים עֵנִי ג שְׁבַת, זוּכָה לְתַעֲנוּג נְהָר שֶׁל עֵדוֹן
עֵילְאָה שְׁעֲלִיו נְאֻמַר "עֵין לֹא רְאָתָה" וְגו', (בְּאֵר לְחֵי
רוּאִי). יד. ו' רוּמֵז לְיְסוּד, הַכּוֹלֵל קוֹ אֲמָצְעִי - דַּעַת
תְּפֹאֲרַת יְסוּד (רֵאשִׁי תְּבוּת - דת"י). טו. א' רוּמֵז לְכְתָר

וְאֶעֱבֹר בֵּין אָבָא וְאִמָּא^[17], וְאָזִיל וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה וְאִמָּא – בִּינָה וְהוֹלָךְ

וְהוּא בְּאֵרִיךְ אֲנָפִין. פִּירוּשׁ (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי): שְׂבָאוֹת א' יֵשׁ י' לְמַעְלָה וְי' לְמַטָּה וּבְאֲמֻצָּע אוֹת ר', הַיּוֹד הָעֲלִיּוֹנָה רוּמָזַת לְשִׁכְנָה עֲלִיּוֹנָה, וְי' לְמַטָּה רוּמָזַת לְשִׁכְנָה תַּתְּאָה, וְהוּ' בְּאֲמֻצָּע שֶׁהוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים מִקְשָׁרִם וּמְחַבְרָם לְעֵלוֹת מִגֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן וְכֵן עַל יְדֵי עֲנַג שַׁבָּת. [א.ה. עַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד – שֶׁהוּא בְּסוּד עֵץ הַחַיִּים – בְּשַׁבָּת קוֹדֶשׁ, זוּכָה לְעֵלוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלוּקִים זוֹלָתָךְ", וְכִמוֹ שֶׁהֵבִיא הַמַּהְרַח"ו אֶת דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, שְׂפָרְדֵי לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן אִי אֶפְשָׁר בְּלִתי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר מֶרְן הַגַּה"צ רַבֵּי חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א לְאַבְרָךְ הַלּוֹמֵד רַק נִגְלָה, שְׁיִלְמַד זוּה"ק אִם רוּצָה לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן]. טז. וְעוֹבֵר וּמְשִׁיךְ הַשֹּׁפֵעַ לְחֲכָמָה וּבִינָה וּמִשָּׁם לְחַג"ת נ"ה, וְנִכְלָלִים בִּיסוּד, וּמְשִׁיךְ הַשֹּׁפֵעַ לְמַעַן הַשְּׂכִינָה – הַמְּלָכוֹת. יז. דְּסוּד הַנְּשָׂמָה יִתִּירָה שְׁמֵשִׁיגִים בְּשַׁבָּת הוּא בְּרוּזָא ד"נְשָׂמַת כָּל חַי" [שְׁחַבֵּר הַרְשֵׁב"י הַקָּדוֹשׁ], וּבִהְיֵי נְשָׂמָה יִתִּירָה תְּהִלָּל י"ה, דְּאִינוּן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה, דְּעֲלִיָּהוּ אֲתָמַר "עֵין לֹא רָאָתָה". בְּגִין דְּאִיָּהוּ מְרַכְּבָה לְעִילַת הָעֵלוֹת שֶׁהוּא

חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה^[ח], וּמֵי עֵד
חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּמֵי עֵד

צְדִיק שְׁבִיעִי^[ט], וּמֵתֶמֶן אֲשֶׁקִי לְגִנְתָּא
צְדִיק - יְסוּד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשָּׁם מִשְׁקָה לְגַנָּה - מְלָכוֹת,

דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא תִּתְאַהּ. וּכְאִהּ
שְׁהִיא הַשְּׁכִינָה הַתְּחִתוֹנָה. וּכְאִי

אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבַּת
הוּא מִי שְׁשׁוֹמֵר דִּירָה לְשַׁבַּת,

דְּאִיהוּ לְבָא^[פ], דְּלֵא אֶתְקָרִיב תֶּמֶן
שְׁהוּא הֵלֵב, שְׁלֵא יִתְקָרֵב שָׁם

מְכָסָה וְלֹא שְׁלִיט עָלֶיהָ עֵינָה, וְרוּחָא יִתִּירָה שְׁמִשְׁיָגִים
בְּשַׁבַּת הוּא נָהָר שְׁיּוּצָא מֵעֵדֶן וְכוּ', דְּאִיהוּ צְדִיק
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן דְּאִיהוּ נֶפֶשׁ יִתִּירָה דְּשַׁבַּת שֶׁהוּא
מְלָכוֹת. (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). יח. הֵם חֲסֵד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת
נִצְחָה הוּד שְׁכָל אֶחָד כָּלּוּל מֵעֶשֶׂר וְעֶשֶׂר מֵעֶשֶׂר סֵךְ
הַכֹּל מֵאָה, וּבִיחַד חֲמִשׁ מֵאוֹת. יט. אִם סוּפְרִים מְבִינָה
שְׁהִיא אֵימָא שְׁכִינָה עֲלִיוֹנָה - בִּינָה חֲסֵד גְּבוּרָה
תְּפָאֶרֶת נִצְחָה הוּד יְסוּד - הֵיְסוּד הוּא שְׁבִיעִי [כְּלוּמַר
שְׁבִיעִי לְבִינָה]. כ. הַשַּׁבַּת נִקְרָא לֵב, שֶׁהוּא בְּאִמְצַע
יְמֵי הַחֹל, בֵּין דִּ'הוּ' שְׁהֵם מִמְּשִׁיכִים גֵּר"ן [יּוֹם ד']

עֲצִיבוּ [כא] דְּטָחוּל, וְכַעַס דְּמָרָה דְּאִיהוּ

עֲצָב הַטָּחוּל וְכַעַס הַמָּרָה שְׁהִיא

נֹרָא דְּגִיְהֵנָם [כב], דְּעֵלָה אֲתָמַר לֹא

אֵשׁ הַגִּיְהֵנָם, שְׁעֵלִיָּה נְאֻמַר (שְׁמוֹת לֵה): "לֹא

תִּבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

תִּבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

הַשִּׁבְתָּ, וְהָכִי הוּא וְדָאֵי דְּכָל מָאן

הַשִּׁבְתָּ, וְכִי הוּא וְדָאֵי, שְׁכָל מִי

נֶפֶשׁ, יוֹם ה' רוּחַ, יוֹם ו' נְשָׁמָה] לְשִׁבְתָּ הַבָּאָה וּבֵין א' ב' ג' שְׁמֻקְבָּלִים הָאָרְה לְנֶר"ן [יוֹם א' נְשָׁמָה, יוֹם ב' רוּחַ, יוֹם ג' נֶפֶשׁ] מְשַׁבֵּת שְׁעַבְרָה שְׁנִשְׁאָרְתָּ עֲלֵיהֶם, וְקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּירָה, שְׁהוּא אוֹתִיּוֹת דֵּר י"ה שְׁבוּ הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה שְׁהֶם סוּד י"ה, עַד כָּאן (בְּגִיְהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). (א. ה. כְּלוֹמַר שְׁשׁוּמַר אֶת לְבוֹ - תְּרַתִּי מִשְׁמַע, לֵב הָאָדָם בְּשִׁבְתָּ שְׁנִקְרָאת לֵב - מִדְּבָרֵי חוּל וּמִמְשִׁיךְ לְלֵבוּ הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה עַל יְדֵי לִימוּד פְּרֻד"ס הַתּוֹרָה). כֹּא. כִּי הֵלֵב מְשַׁכְּן בִּינָה וּמִלְכוּת, צְרִיף שְׁמַחָה וּרְנָנָה, (כִּפְסָא מְלֻךְ), לְרִמּוּז שְׁצְרִיף לְלִמּוּד הַפְּרֻד"ס בְּשִׁבְתָּ בְּשְׁמַחָה וּרְנָנָה (סוּד ה'). כֵּב. טָחוּל מָרָה אֵשׁ רָאשֵׁי תִּבּוֹת טָמ"א, שְׁלֹא יִתְעַרֵּב טָמֵא בְּשִׁבְתָּ, גַּם טָחוּל מָרָה גִּימְטְרִיָּה "רִצְח" מִצַּד פְּלוֹנֵי שְׁהוּא בְּעַל הַרְצָח, וְלֹא יִתְקַרֵּב בְּשִׁבְתָּ

דְּכַעִים כְּאֵלוֹ אוֹקִיר נוֹרָא דְגִיְהֵנָם^[כג],
שְׂכוּעִים כְּאֵלוֹ מְדַלִּיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגִּיְהֵנָם.

אַרְבְּעִים מְלָאכוֹת חָסַר חֵד^[כד] אֵינוֹן
אַרְבְּעִים מְלָאכוֹת חָסַר אַחַת, הֵן

דְּאִיהוּ "חַיִּים", (בְּנִיְהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כַּג. שְׁכַל מִי שְׂכוּעִים
בְּשַׁבַּת נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַדְּלִיק אֶת אֵשׁ הַגִּיְהֵנָם בְּשַׁבַּת,
(הַגְּר"א). כַּד. אַרְבְּעִים מְלָאכוֹת חָסַר אַחַת הֵן כְּנַגְד
אַרְבְּעִים מְלָקוֹת חָסַר אַחַת שְׁאַסְרוּ לְלָקוֹת בְּשַׁבַּת,
וְאֵלוֹ הַמְּלָקוֹת הֵן כְּנַגְד עֶשֶׂר קְלָלוֹת שֶׁלָּקָה אָדָם וְעֶשֶׂר
לְחֻוּה וְעֶשֶׂר לְנַחֵשׁ וְתַשַּׁע לְאֲדָמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵי
הַמִּשְׁנָה "אֵין לֹקִין בְּשַׁבַּת" שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת מֵאַחַר
וְהֵם מִתְּרוֹת בְּיוֹם חוֹל, גּוֹרְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְבְּלוּ
מְלָקוֹת בְּיוֹם חוֹל, אַךְ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, מֵאַחַר וְנֶאֱסְרוּ
אוֹתָן הַמְּלָאכוֹת, אַזִּי גַם נֶאֱסְרוּ הַמְּלָקוֹת. וְאֵלוֹ
הַמְּלָקוֹת הֵם כְּנַגְד ל"ט אָבוֹת מְלָאכוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת בְּיַמֵּי
הַחוֹל מִחֲמַת קְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְהַמְּחַלֵּל שַׁבַּת
גּוֹרֵם לְעַצְמוֹ עֲנִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ בְּהַקְדַּמַת תִּיקוּן^ז (דף
י"ב ע"א), וְנֶאֱסְרוּ בְּשַׁבַּת שֶׁהִיא מְקוֹר הַשְּׁפַע, וְכָל
הַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת זּוֹכֵה שְׂיִתְהַפֵּךְ לוֹ לְט"ל בְּרָכוֹת וַיְהִיָּה לוֹ
פְּרֻנְסָה טוֹבָה בְּשַׁפַּע וּבְנִקְל בְּלֵי טְרַחָה כִּי נִצּוֹל
מִקְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן. (לְקוּטֵי הַלְכוֹת וּמִפְרָשִׁים).

לְקַבֵּל אַרְבָּעִים מַלְקֵי־וַת חָסַר חָד

פְּנֵגֶד אַרְבָּעִים מַלְקֵי־וַת חָסַר אַחַת

בַּשַּׁבָּת, וְאִינוּן עֲשָׂרָה דִּלְקָה אָדָם

בַּשַּׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ וְתַשְׁעָה

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה, וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתַשְׁעָה

לְאַרְעָא, וּבְנִין דָּא אָמְרוּ מְאָרִי

לְאַדְמָה, וּבְגַלְל זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי

מִתְנִיתִין אִין לֹקִין בַּשַּׁבָּת, דְּאֵלִין

הַמְשָׁנָה אִין לֹקִין בַּשַּׁבָּת, שְׁאֵלוּ

מִלְּאֲבוֹת אִינוּן חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל

הַמְּלָאכֹת הֵן נְחָשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל

לְקַבֵּל מַלְקֵי־וַת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

פְּנֵגֶד מַלְקֵי־וַת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

שְׁתַּיִם. אִינוּן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעָבִיד

שְׁתַּיִם, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוּשָׂה

לוּן בְּבַת אַחַת, מָאן דְּאֵעֲקֵר חֲפִין

אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוּקֵר חֲפִין

מֵאֲתָרִיהָ וְאַנַּח לִיהָ לְבַר מֵאֲתָרִיהָ

מִמְקוֹמוֹ וּמִנִּיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוָמוֹ

וּמְרִשׁוֹתֶיהָ ^[כה] ,	כָּאֱלוֹ	אֶעֱקֹר	אֵילָנָא
וּמְרִשׁוֹתוֹ,	כָּאֱלוֹ	עֶקֶר	אֶת אֵילָן
דְּחֵי	הָאִיהוּ	אוֹת	בְּרִית,
הַחַיִּים,	שֶׁהוּא	אוֹת	בְּרִית,
וְהַנִּיחַ			וְהַנִּיחַ
לִיה	בְּרִשׁוֹ	נוֹכְרָאָה,	מָאן
אוֹתוֹ	בְּרִשׁוֹת	נְכָרִיָּה.	מִי
			שְׁעוֹשָׂה

כה. יציאות השבת שתיים, אלו הן: עקירה מרשות היחיד והנחה ברשות הרבים שעושה אותן בבת אחת [כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסק ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו, לרשות הרבים, כאילו עקר את עץ החיים שהוא אות ברית יסוד דו"א והניחו ברשות נוכריה מקום הסטרא אחרא, מי שעושה כן גורם לנשמתו שתעקר מרשותו ותונח ברשות האחרת שהיא מרה וטחול כעס ועצב. - וזהו חלול שבת שגרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל רשות היחיד והגלו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים רשות הסטרא אחרא, (כמו שכתוב בעץ חיים (שער ט' פ"ב): שיש קליפה הנקראת משנאיו משנא י"ו שהוא קליפה הנקראת רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו י"ו אמה, ועין בספר החיים

דָּא גְרִים דְּאַעְקָר נְשַׁמְתִּיה מִרְשׁוֹת
 אַתְּ זֶה, גְּרִים לְעִקּוֹר נְשַׁמְתוּ מִרְשׁוֹת
דִּילָהּ, וְאַנַּח לָהּ בְּרִשׁוֹ אַחְרָא דְּאִיהִי
 שְׁלָהּ וּמְנִיחָה בְּרִשׁוֹת אַחְרַת, שְׁהִיא
מָרָה וּמַחֹל, וְדָא גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
 מָרָה וּמַחֹל, וְזֶה גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
דְּאַתְעִקְרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל^[כו],
 שְׁנַעְקְרוּ מֵאַרְעָא יִשְׂרָאֵל

והשלום לר"ח הטוב על תהלים ס"ח (ב). כו. כמו שכתוב
 שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארץ מעביר את
 השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר
 השירים ח' ח) "אחות לנו קטנה וגו', שאין להם שפע
 לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממקום
 התורה כדכתיב: "כי מציון תצא תורה" (רמב"ן), וכמו
 שכתוב בזוה"ק (ויחי דף רכ"ה), דהא אורא קדישא
 ורוחא קדישא אתעדו מינייהו. ויונקי מאורא ורוחא
 דרשותא אחרא, עכ"ל, (ועין עוד זוה"ק פרשת אחרי דף ע"ב
 ע"ב, ובפרשת נח דף ע' ע"ב), והעוזבים ארץ העכו"ם
 ובאים לדור בארץ ישראל לוקחים הו' מעשו ונשאר
 עש, ונותנים הו' הוא השפע ליעקב ונהיה יעקב
 מלא בו', ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לך למקבל

וְאֵתְנֵלְיָאוּ בְּאֶרְעָא נּוּכְרָאָה דְאִיהִי
וּגְלוּ לְאֶרֶץ נְכָרְיָהּ, שְׁהִיא

רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְהָכִי אִיהִי^[כז] מֵאֵן
רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְכֹךְ הוּא מִי

דְּאֵעִיל אֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּהּ
שְׁמוּעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ

בְּרִשׁוֹ נּוּכְרָאָה, שְׁבִתָּא^[כח] אִיהִי
וּמַעְבִּיר כַּח לְרְשׁוֹת נְכָרְיָהּ. שְׁבִתָּא יִי הוּא

רבי מרדכי צטיה זי"ע, ומספר דרך חיים למקבל רבי חיים ישעיה
הכהן זי"ע). כז. וכך מי שפוגם את אות ברית קודש
שלו, ונותן פח ברשות נכריה שנקרא מוציא מרשות
ישראל (רשות היחיד) ומעבירו לרשות הסטרא אחרא
(רשות הרבים) רח"ל, וה' הטוב יכפר בעדינו, ויקבץ
נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצינו, אכ"ר.

כח. שבתאי אחד משבעה כוכבי הלכת השולט בליל
שבת, ומי שמחלל שבת נכנס תחת ממשלתו שהוא
עניות ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש
שולטים על המזל, ועולים מעל הטבע, ומקבלים
שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נזונים בכל
ימי החול. וכידוע מהצה"ק רבי מנחם מנדל
מרימנוב זי"ע א' שדרכו בקודש לומר על אכילתו

מְחֹל, חֲמָה אֶתְתָּא בִישָׁא מְרָה^[כט],
טְחֹל, חֲמָה, - אֶשָּׂה רְעָה וּמְרָה,

שִׁבְתָּא^י עָלֶיהָ אֶתְמַר^[ל] וְהַבּוֹר רַק
שִׁבְתָּא^י עָלֶיו נֶאֱמַר: "וְהַבּוֹר רַק

אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל
אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל

נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רְעֵב
נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רְעֵב

בְּשַׁבַּת קוּדְשׁ שְׁמֻמְנָה יוֹתֵן שְׁפַע לִימֵי הַשְּׁבוּעַ.
כט. חֲמָה הִיא בְּחִינַת אֶשָּׂה רְעָה נִקְרְאת מְרָה, כְּמוֹ
שִׁכְתּוֹב: (קִהְלֵת) "וּמוֹצֵא אֲנִי אֶת הָאֶשָּׁה מֵרַמְמוֹת"
(וְעֵין תִּיקוּנֵי תִיקוּן ח' דָּף כ"ד ע"א - בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי).
ל. שִׁבְתָּא^י עָלֶיו נֶאֱמַר (בְּרֵאשִׁית לז כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין
בּוֹ מַיִם" מַיִם אֵין בּוֹ, אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ,
וְהוּא גוֹרֵם בְּעוֹלָם לְרְעֵב וְצִמְאוֹן וְקִינָה וְהִסְפַּד
וְחִשׁוּכָה וְאִפְלָה, הֶפֶךְ עֲנֵג שַׁבַּת וְהוּא גוֹרֵם לְגָלוּת
לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ לְשַׁבַּת שְׁנוּי
בְּכָל אֵלֶּה כְּמוֹ שְׁלֻמְדָנוּ, וְהוּא הַדִּין לְגַבֵּי דְבוֹר חוֹל
שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבַּת, וְכֵן לֹא יִהְיֶה לְסִטְרָא אַחְרָא
מְקוֹם בְּשַׁבַּת לְשֵׁרוֹת בּוֹ, וְאִזּוּ יִבְרַח כְּדִגְמַת שִׁפְחָתוֹ
שֶׁל אֲבָרְהָם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרָה גִבְרַתִּי אֲנֹכִי

וְצַמָּאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד^[לא] וְחִשׁוּבָא
 וְצַמָּאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחִשְׁבָּה
 וְקִבְלָא^[לב], וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.
 וְעַרְפֵּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל,
 וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנוּי
 וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי
 בְּכָלָא^[לג] וְהָא אוּקְמוּהָ, וְאִיהוּ דְבוּר
 בְּכָל, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר
 דְּחוּל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשַׁבָּת^[לד], וְכַד
 שְׁל חַל שְׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכַאֲשֶׁר

בְּרַחַת". לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). וְעֵינֵין זוּהַר חֶדֶשׁ פ' יתרו (דף כ"ז ע"ב) דְּאִית שַׁבְּתָאֵי מִיִּסוּד דְּקְדוּשָׁה וְנִקְרָא שַׁבָּת (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). לב. מְנָה שְׁשָׁה מֵינִים כְּנֶגֶד שְׁלִיטְתוֹ בְּשַׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל, (בְּנִיחָה). לג. כִּי כּוּחַ שַׁבְּתָא"י שְׁהוּא שׁוֹלֵט בְּתַחֲלַת יוֹם הַשַּׁבָּת הוּא עֲצָבוֹת וְעֲנוּי וְלִבִּישַׁת שְׁחוּרִין וְלֹא לְאָכוּל בְּשׂוּר וַיִּזֵּן, וְלִישַׁב בְּחֶשֶׁךְ, וְעַל כֵּן מְצוּוֹת שַׁבָּת צָרִיךְ הַכֹּל בְּהַפְּדוּ וְשְׁנוּי, וְכֵן שְׁאֵר הַשְּׁנוּיִים מְמַנָּה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִזִּי כְּשִׁמְצָא שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּתַחֲלַת כְּנִיסַת שַׁבָּת אִזִּי הִיא בּוֹרַחַת מִשָּׁם, (בְּאֵר יִצְחָק). לד. וְאָמְרוּ בְּגִמְרָא

לֹא אֲשַׁבַּחַת אֶת־רַ לְשִׁירָא תַמָּן, אִיהִי
לא מוצאת מקום לשרות שם, היא

בְּרַחַת, כְּגוֹוֹנָא דְשִׁפְחָה דְאַבְרָהָם [יה]
בורחת, כמו השפחה של אברהם

דְּאֶתְמַר בָּהּ מִפְּנֵי שָׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי
שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי

בְּרַחַת [לו]. טְחוּל עֲלֵהּ אֶתְמַר [לז] שֵׁל
ברחת". טחול עליו נאמר: "של

נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ, נַעַל מְטוּנָף
נעליך מעל רגליך", נעל מטנף

דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוּם אֲשֶׁר
של טפה סרוחה, כי המקום אשר

שבת קכ"ג ע"ב) שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של
חול, היינו השנוי של שבת האמור כאן, (באר לחי רואי).
לה. (בראשית ט"ז ח), וכמו שכתוב (לעיל תיקון ט' דף כ"ד
ע"ב), כְּגוֹוֹנָא דְעַבְדַּת שָׂרָה לְשִׁפְחָה דִּילָהּ, הה"ד "מפני
שרה גברתי אנכי בורחת", עיי"ש (באר לחי רואי). לו. כן
בורחת הקלפה ממי שמקדש את עצמו בקדשת שבת
ומשרה עליו את השכינה הקדושה, (הגר"א ובאר לחי
רואי). לז. (שמות ג' ה').

אֶתָּה	עוֹמֵד	עָלָיו	אֲדַמָּת	קִדְשׁ
אתה	עומד	עליו	אדמת	קדש
הוּא,	זֶה	שַׁבָּת ^[לח] ,	וְעָלֶיהָ	
הוא,	זה	שבת,	ועליו	
אָמַרְתְּ	שְׂכִינָתָא ^[לט]	פִּשְׁטֵי אֶת		
אומרת	השכינה:	"פשטי את		
בְּתַנְתִּי	אֵיכָכָה	אֶלְבִּשְׁנָה,	רַחֲצֵתִי	
בתנתי	איככה	אלבשנה,	רחצתי	
אֶת	רַגְלֵי	אֵיכָכָה	אֲטַנְפֵם ^[מ] ,	
את	רגלי	איככה	אטנפם,"	
וּבְגִין	זֶה	צָרִיךְ	בַּר	נִשׁ
ומפני	זה	צריך	בן	אדם
בְּשַׁבָּת	לְשָׁנוּי	בְּלְבוּשֵׁי	בְּשִׁרְנָא	
בשבת	לשנות	בלבושים,	בגנר	

לח. כי על ידי שמירת שבת זוכים להשראת השכינה הנקראת אדמת קודש, והיא בחינת שבת (מפרשים). לט. ועיין בשער הפסוקים להאריז"ל (בספר הליקוטים רות ד"ה וזאת לפנים בישראל), שפסוק זה נאמר על הפשט לבושי הקלפה שסובלת השכינה מחמת עוונותיהם של ישראל רח"ל (באר לחי רואי). מ. (שיר השירים ה' ג').

בְּמֵאכְלֵי־[מא], וְצָרִיף לְמַהוּי מוֹסִיף
 ובְּמֵאכְלֵי־ם, וְצָרִיף לְהִיּוֹת מוֹסִיף
מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף
 מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשַׁבָּת [מב].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשַׁבָּת,

מא. ראשי תבות ש'רגא ל'בושין מ'אכלין - שלם, כי השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצריף למהוי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נרמז באות ו', כי לעולם קיימא לן ו' לרבות, ואם כן כנגד זו ההוספה [שלמעלה], תוסיף ו' באותיות של"ם הנזכרים, ויהיה שלום, לכך אומרים שבת שלום. (בגיהו). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיך עליו את רצון העליון, ורצון הוא מתהווה לצנור, [רצון"ן אותיות צנו"ר], כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר דרך שם ממשיך האדם אליו כל מיני אורה, כל מיני טובה ברכה ושמחה ואהבה מן המקור העליון, כדכתיב: (ישעיה י"ב י"ג): "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד' ט"ו), "מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון", ואם הצנור הוא שלם, כלומר שעושה המצוה

וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף
 יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת ^[מג].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת.

בְּשִׁלְמוֹתָהּ כָּרְאוּי, הִנֵּה אִזּוֹ יוֹרֵד אֵלָיו שְׁפַע קוֹדֵשׁ,
 אוֹרָה וְשִׁמְחָה מְאֹד פָּנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹאֲשֶׁר הַמְצֹוה הִיא
 לְשִׁמְחָה, מִבִּיאָה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְהִיא מְאִירָה לְאָדָם
 בְּאוֹרָה וְשִׁמְחָה וְחֻדוּהָ, וּמְצִילָתוֹ וּמְגִינָה עָלָיו מִכָּל
 מְכַשׁוּלִים וּפְגָעִים כְּמֵאֵמֶר חֲזו"ל (סוֹטָה כ"א ע"א) מְצֹוה
 מְגָנָא וּמְצֹלָא, וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
 קִדְשׁ כָּל מְצֹוה, וְקוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְאִזּוֹ
 וְיִוְדָאֵי הוּא מוֹרִיד וּמְמַשִּׁיף אוֹר הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה,
 וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲזו"ל (יוֹמָא ל"ט), אָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ
 מְעַט מְלִמְטָה, מְקַדֵּשִׁין אוֹתוֹ הֶרְבֵּה מְלִמְעָלָה, כִּי
 מוֹשֵׁף לְעֲצָמוֹ בְּכָל מְצֹוה וּמְצֹוה וְדַבּוּר תּוֹרָה, אוֹר
 אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא מְקוּר כָּל הַקְּדוּשָׁה וְתַכְלִית
 הַטְּהָרָה הַמְטָהר לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 (תּוֹכֵן דְּבָרֵי בְּאֵר מֵי חַיִּים פֶּרֶשֶׁת וְאַתְחַנּוּן). מַג. שְׁצָרִיךְ
 לְהוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֵשׁ בְּכַנִּיסָתָהּ וּבִיצִיאָתָהּ, וְעַל

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:

(קריאה מו, כז) **וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת
יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעֶךָ מִרְחֹק וְאֵת זִרְעֶךָ מֵאֶרֶץ
שְׁבִים** (יכנו שְׁכַל הַנְּשָׁמוֹת הַשְּׁבוּיִים בְּטוֹמְאָה, יחזרו לקדושה), **וְשָׁב
יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד:** (תהלים יח, לא) **הָאֵל
תָּמִים וְדָרְכּוֹ אֱמֶרֶת** (יכנו שְׁהַקְלֵלָה הַמְּאֵרֶת שֶׁנִּגְרַמָּה בַעֲוֹנוֹתֵינוּ,
תהפך לאמרת) **ה' צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחַסִּים בּוֹ:**

יְדֵי הוֹסֵפֶת קְדֻשָּׁת שַׁבָּת בְּכַנִּיסְתָּהּ מִפְרִידִים אֶת הַקְּלָפָה
מִהַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי תוֹסֵפֶת קְדֻשָּׁת שַׁבָּת, וּמְאַחַר
בִּיצִיאַת שַׁבָּת, נִשְׁאֶרֶת דְּבוּקָה קְלַפֵּת נוֹגָה בְּקוֹדֶשׁ
וְחֻזְרֵת לְהִיּוֹת טוֹב גָּמוּר, וְכֵן עַל יְדֵי הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה
שְׁלוֹ נִקְרָא מוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֶשׁ, וְזֶהוּ סוּד תוֹסֵפֶת
שַׁבָּת, (בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי). וּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים אַחֲרֵי
תְּפִילַת עֲרֻבִית בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת קוֹדֶשׁ נִשְׁאָרִים לְלִמּוּד
זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּחִבּוּרָה כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת קְדֻשָּׁת הַשַּׁבָּת
עַם הָאוֹר הַגָּנוּז הַטָּמוּן בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ לְכֹל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ,
וּמְרוֹיַחִים בְּכֹל שְׁעָה מְאֹה מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וּבְמִנְיֵן
עוֹלָה לְטְרִילִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (וְעֵינַן עֲרָכָה שֶׁל שְׁעָה בְּאֵרֵיכוֹת).

